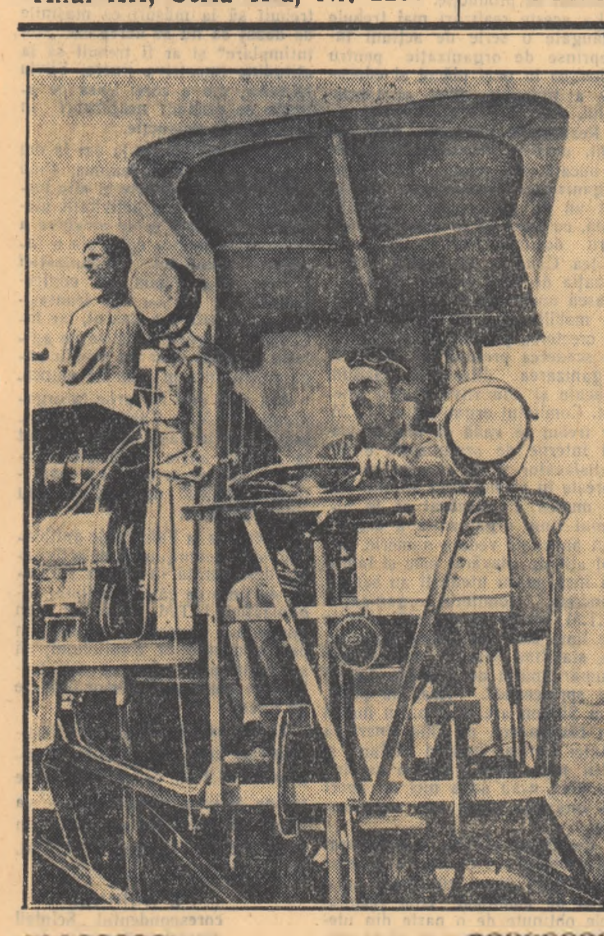
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2253 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 31 iulie 1956

Citiți în pagina IV-a Sport

Bătălia strîngerii recoltei ridică zi de zi noi fruntași din rîndurile tineretului. Combinerul din fotografia noastră, utemistul Sebastian Dragomirescu de la G.A.S. Topraisar, raionul Negru-Vodă, recoltează zilnic cîte 12—13 hectare, față de 6, cît este norma.

Foto: D. F. DUMITRU

Plecarea la Moscova a unei delegații guvernamentale care va participa la preluarea valorilor de artă remise țării noastre

Duminică dimineața a plecat la Moscova delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne care va participa la solemnitatea preluării valorilor istorice ale artei aplicate, decorative, și plastice romînești, depuse spre păstrare în Rusia în anul 1917 și care, printr-o hotărîre recentă a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au fost remise guvernului romîn.

Delegația este formată din tovarășii: Mihail Ralea, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, conducătorul delegației, C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, acad. G. Oprescu, directorul Institutului de istoria artei al Academiei R.P.R., acad. Tudor Arghezi, acad. Andrei Oțetea, pictorul Marius Bunescu, șeful Galeriei naționale din Muzeul de Artă al R.P.R. Din delegație face parte de asemenea Mihail Dalea, ambasadorul R.P.R. la Moscova.

La plecare, în Gara Băneasa, delegația guvernamentală a fost salutată de tovarășii Chivu Stoica, Constanța Crăciun, St. Cleja, M. Alexandru, maestrul emerit al artei B. Caragea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., de reprezentanți ai Academiei R.P.R., I.R.R.C.S., artiști plastici, reprezentanți ai presei.

Au fost de față V. F. Nikolaev, consilier al Ambasadei U.R.S.S. la București și I. S. Ilin, secretar al Ambasadei.

(Agerpres)

PENTRU VIITORUL an școlar

Deabia s-au terminat situațiile legate de încheierea anului școlar trecut și în regiunea Baia-Mare se desfășoară de acum intens pregătirile în vederea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar. In raionul Satu-Mare, pînă de curînd s-a făcut curățenie generală în 16 școli și în alte 16 e pe terminate. Un sprijin serios acordă în această privință țăranii colectiviști. Astfel, lucrările de reparație a școlilor din Ardud, Cărășeu și Mădăraș din raionul Satu-Mare au fost efectuate cu ajutorul gospodăriilor agricole colective din comunele respective.

Și în alte raioane și orașe ale regiunii lucrările de reparație a școlilor sînt în toi. La Școala medie nr. 1 din Baia Mare lucrările se desfășoară din plin, iar școlile din Vișeul de Jos și Vișeul de Sus precum și internatul școlii medii ucrainene din Sighet sînt gata să-și primească elevii.

Numeroși școlari din regiunea Baia Mare vor învăța în noul an școlar în săli de cursuri noi. S-a terminat construirea școlii din satul Intrenice, raionul Negrești și o serie de alte construcții cum ar fi cele din comuna Pișcari, Remeți, Suciul de Sus, Baia Mare, internatul cu 120 de locuri din Borșa și altele vor fi terminate în curînd. In afară de acestea, la Cehul Silvaniei va lua ființă o școală medie iar la Satu-Mare o școală specială cu o capacitate de 75 de elevi pentru surdo-muți.

Un capitol important al pregătirilor pentru noul an școlar îl constituie și aprovizionarea din timp a școlilor cu combustibil. In această privință, elevii din Satu Mare nu vor avea surprize neplăcute la iarnă. Toate școlile din orașul Satu Mare s-au aprovizionat cu lemne pentru întregul an școlar, iar în ceea ce privește raionul Satu Mare peste 50 la sută din școli sînt deja aprovizionate. In privința aprovizionării cu combustibil situația din acest an se prezintă mai bine decît cea din anul trecut datorită faptului că transportarea combustibilului a început încă înainte de campania de recoltare.

In noul an școlar, forțe proaspete vor veni să contribuie la desfășurarea procesului de învățămînt în bune condițiuni. Astfel, din rîndul absolvenților, au fost repartizați în posturile vacante circa 300 de învățători și 120 de profesori noi. Pentru aceștia, secțiile de învățămînt împreună cu sfaturile populare comunale pregătesc încă de pe acum locuințe, se îngrijesc de asigurarea condițiilor lor de viață.

EVA SZILAGHI

Guvernul Republicii Populare Romîne a acceptat convenția Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură

Guvernul Republicii Populare Romîne a hotărît să accepte Convenția (actul constitutiv al U.N.E.S.C.O.

Ca urmare a acestei hotărîri, Nicolae Korcinschi, Ministrul R.P.R. în Marea Britanie a semnat la 27 iulie în numele guvernului romîn Convenția UNESCO, și a depus la Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii — (depozitarul convenției) — instrumentele de acceptare ale acesteia.

„Motocicleta aeriană"

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: Un colectiv de ingineri sub conducerea lui Nikolai Kamov a elaborat construcția unui helicopter minuscul care a fost denumit „motocicleta aeriană". El este atît de mic încît la o altitudine de numai 400—500 metri pare un punct. Pentru a ateriza el are nevoie de un teren de 5—6 metri pătrați. Pilotul nu trebuie să caute un loc pentru aterizare. Pneurile cu aer care înlocuiesc roțile permit helicopterului să aterizeze atît pe apă, cît și pe nisip sau într-o mlaștină. Aparatul consumă 10—12 litri carburant la un parcurs de 100 km.

Helicopterul minuscul poate zbura între copacii unei păduri și printre casele unui oraș, se poate ridica la 2.500 metri altitudine și rămîne suspendat la cîțiva metri de pămînt. Greutatea lui este de numai 200 kg. Helicopterul poate fi asamblat și demontat cu ușurință. In stare demontată el poate fi transportat pe bordul unui avion. Asamblarea nu necesită mai mult de o oră și jumătate. S-au și terminat încercările de exploatare ale helicopterului. In curînd se va trece la fabricația lui în serie. Noul aparat este așteptat de către lucrătorii din flota de pescuit, care îl vor folosi pentru depistarea din aer a bancurilor de pește. El poate fi de asemenea folosit la paza pădurilor, la indicarea drumului spărgătoarelor de ghiață, etc.

INSEMNARI despre lanul dintîi...

Mai întîi a fost pădurea. Mai apoi lanuri și holde îmbelșugate o vreme. Dar pămîntul e pămînt și neîngrijit își pierde vlaga. (Vorbă de bătrîn, vorbă cu adevăr). Fața de catifea sură a pămîntului devine primăvara tare ca scoarța de cărbune, fierul o sparge doar cu opinteala mai multor vite îngemănate în juguri de lemn.

„Pămîntul trebuie muncit mai altfel!"... Așa spun bătrînii satului. Așa spun și agronomii de la raion. Cele 180 de atelaje ale socetenilor n-au putut să facă prea mult. S-a cunoscut ceva unde au „pus umărul" cele cîteva sute de cai putere ai brigăzii de tractoare venită să are la „Panduru" — prima întovărășire din Socetu. Lanurile sînt acolo ceva mai răsărite. S-a mai dovedit că dacă bătrînii cunosc rosturile din experiență, mai puțin se pricep în învățătura cărților. „Acestea — spun unii dintre ei — se cer citite mai ales de tineri care au ochii mai buni și mintea mai însetată"...

La căminul cultural, într-o duminică, am văzut un grup de băieți și fete discutînd tocmai despre aceste învățături ale cărților, despre metoda Malțev, despre polenizarea artificială, despre munca mecanizată.

— Aceasta e agricultura viitorului, zicea unul dintre ei, pe nume Gheorghe Bucă, negricios la chip și sîrmos. Dar cum s-o facem. La noi în sat sînt încă atîția care muncesc „cum au apucat". Intovărășiții sînt în al treilea an de existență și tot n-au învățat să facă muncile împreună. Astă primăvară abia au încurcat vreo cîteva hectare cu porumb în pătrat.

— Ce-ar fi să facem o întovărășire? O întovărășire a noastră, a tinerilor — a zis secretarul organizației U.T.M., Goran Marin.

— Bine-ar fi, au încuviințat băieții.

Goran și-a trecut mîna prin părul negru, tuns scurt și ar fi vrut să mai spună ceva. Dar din fundul sălii l-a oprit vorba domoală a lui Matei Răditță, un om cu ochi albaștri vioi.

— ...Să nu faceți țară fără bătrîni, cum au făcut cei din povestea cu funia de nisip...

Așa era! El, tinerii, o luaseră cam repede. Vîsau ca tot ce va fi, să fie făcut de ei. Nu s-au supărat pe Matei Răditță. Il știau un fruntaș al recoltelor bogate, trebuia să țină seama de sfatul lui.

A venit toamna, apoi iarna, apoi a început să mijească a primăvară. In aceeași sală a căminului cultural o adunare a organizației U.T.M. La ordinea de zi: „Inființarea unei întovărășiri a tineretului". Nu era o treabă ușoară. Cu pămîntul nu-i de glumit. Pentru el sîngeraseră și moșii de altădată, pentru el s-au războit și cei de azi cu ciocoii. Pentru el se așezase cîndva, lîngă Lacul Nebunului, o cruce care se cheamă Crucea Răsculatului, unde se zice că ar fi fost tăiat cu pala un gospodar dintre cei căzuți la '907. In seara aceea din îndemnul utemiștilor s-a pornit nașterea unei noi rostuiri ce avea să poarte numele „Filimon Sîrbu". Dar vremea era înaintată. Tinerii nu s-au lăsat. Impreună cu Iacob Tănase, membru în biroul raional de partid, cu Florea Toma, Zamfir Florescu, Constantin Iscusitu și alți comuniști ei au dus lupta mai departe pentru statornicirea perimetrului întovărășirii. Cum? Poate că nu e prea deosebit, dar odată cu dispariția ultimelor zdrențe de omăt, pe ponoarele de la Crucea Răsculatului s-a pornit primul lanț de oameni care să însemne olatul nou. Marcu Marin, Gheorghe Bucă, Zamfir Florescu, Toma Florea săpau gropițe în pămîntul reavăn, pe urma lanțului de măsură purtat de inginerul Stratulat și de tehnicianul utemist Tudor Leoveanu și cîntau:

Să văd primăvara viind
Să pornesc plugul din grind
Să văd cîmpul înverzind
Și mîndra pe deal venind...

Arăturile începuseră. Sub un cer spălăcit pe care se fugăreau nori de ploaie, nori zoriți ce-și scuturau cu zgîrcenie poalele, lucrau două cete. Două închipuiri de brigăzi, căci erau puține brațele de muncă ale întovărășirii tinere, dar erau, și asta era bine. Intr-una lucrau aproape toți membrii comitetului de inițiativă, în frunte cu deputatul Gheorghe Bucă. In cea de-a doua, Florea Toma, Matei Răditță și Zamfir Florescu. Plugurile trase de boi, cu toată graba oamenilor, aveau spor puțin. Nici la prima întovărășire nu era mai altfel. In sat erau puține vite de muncă. Pămîntul se întărise ca fierul. Bunea Constantin, președintele sfatului popular — și el tot tînăr, poate de aceea îndrăgise mai mult întovărășirea „Filimon Sîrbu" — alerga toată ziulica pe cîmp, de la o ceată la alta să-i ajute cu vorba și cu fapta. Pe cîmp avea și momente de veselie: acolo unde vedea că oamenii se îngăduie mai bine, vitele sînt mai tari, arăturile în ogorul de toamnă merg mai cu spor; dar, cînd trebuia să raporteze la raion viteza realizată la însămînțat, îl apucau durerile de cap. Din negru ce era se făcea mai negru — ars de soare, de vînturi și de amărăciune. Atunci, pentru cea de a doua întovărășire, mai tînără, nu avea vorbe de ocară. Pentru „Pandurul", mai bine zis pentru conducerea ei, găsea cuvinte pline de sarcasm:

— Ce dracu ați păzit astă toamnă de n-ați făcut contractări cu S.M.T.? Ați dormit ca bursucii cu nasul sub coadă!...

Nilă Dumitrașcu, președintele „Pandurului", tăcea. Ce să răspundă? Să spună că anțărț, SMT Odobeasca le făcuse lucru cam de mîntuială și oamenii fuseseră nemulțumiți, că astă-toamnă delegatul venit în sat pentru contractări își făcuse treaba, vorba proverbului: „mă dusei după stăpîn, dă doamne să nu găsesc".

Le era greu întovărășiților. Pămîntul tare, vitele slabe. Porumbul pe care îl însămînțau îi putea scoate în toamnă din lipsă. Dar dacă nu-l pui la timp îl prinde arșița. Primăvara pe-aici e scurtă, iulie fierbinte ca o etuvă. Marin Goran și Ion Viezure, președintele întovărășirii tineretului, și-au luat sarcina să aducă tractoare. Au umblat mult după tractoare. Ele erau ocupate în altă parte. Intr-o duminică dimineața însă liniștea ulițelor a fost spartă de scîrțîitul șenilelor, de ropotul mînios al motoarelor. Oamenii ieșeau la porți stîrniți de zgomotul ascuțit, chinuit, sfîșietor în auz al mașinilor, care li se părea glas mai dulce decît

(Continuare în pag. 2-a)

Cel mai tînăr maistru

Il cheamă Virgil Serea. Tovarășii lui de muncă de aici de la Petrila și în special prietenii îi spun doar Virgil; cît despre cuvintele „tov. maistru" sau „tov. Serea Virgil" nici pomeneală, de parcă n-ar avea și el ca toți oamenii nume și pronume. Deseori îi făcea impresia că lucrul ăsta, mărunt în fond, îi scade cel puțin jumătate din prestigiul de care trebuie să se bucure un maistru miner. Și cînd ai doar cu puțini ani peste douăzeci, ții cu tot dinadinsul să pari matur, cu adevărat „bărbat", mai ales atunci cînd ai responsabilitatea unui domeniu de activitate... și nu unul oarecare.

Virgil Serea a crescut și a învățat meseria mineritului aici la Petrila, sub ochii vechilor mineri. Și atunci s-avem iertare: cum i-ar sta bătrînului miner Cornel Cenușa, cel cu mustața aproape de o șchioapă, sau lui Marian Ion IX, cel cu părul încărunțit la tîmple, să-i zică „tovarășe maistru Serea"? Așadar este mai simplu: măi Virgile tată! Cît despre asta, el nu-și face supărare. Tovarășul maistru, sau tovarășul Serea, sau pur și simplu Virgil, tînărul maistru miner este cunoscut și apreciat de minerii petrileni. A obținut această apreciere prin muncă încordată. Muncea în abataj, iar în timpul liber frecventa cu regularitate cursurile de ridicare a calificării. Absolvi cursurile școlii de calificare, intră în posesia diplomei de miner și fu repartizat la mină la Petrila.

Lucra cît îi ziua de mare în cărbune sau chiar și la înaintări în piatră. Nu era nici o deosebire între munca pe care a depus-o ieri și cea de azi. Ce era de făcut? Să învețe cu și mai multă rîvnă din experiența minerilor vîrstnici, fără însă să neglijeze școala. Și așa a făcut. Timp de distracții își lăsa din ce în ce mai puțin. Intre ieșirea din șut și masa de la cantină găsea de cuviință că nu greșește cu nimic dacă mai trece pe la cabinetul tehnic și mai împrumută cîte o carte pe care apoi o citește pe îndelete acasă, la căminul burlacilor. Virgil Serea cu alți cîțiva prieteni se străduiau să cunoască, așa ca pe apă, felul în care se stabilește o normă, cum se preîntîmpină accidentele în subteran, despre metodele de exploatare a straturilor subțiri de cărbune și despre multe altele. Ceva mai încurcat a fost atunci cînd a citit pentru prima dată despre organizarea lucrului într-un abataj cu trepte răsturnate și despre felul în care se pregătește și se exploatează un strat de cărbune prin abataj cameră. De multe ori, inginerii — bineînțeles cei mai tineri, care din cînd în cînd mai trec pe la cămin, l-au găsit migălind tot felul de calcule. Unii chiar îl mai și ajutau. Virgil le mulțumea — și își vedea mai departe de învățătură.

...In fața comisiei, Virgil Serea n-a avut nici un fel de emoție. Intocmai ca un școlar silitor, se prezenta la examen bine pus la punct. Cînd pe tablă prinse a demonstra calculul armării trapezoidale, cineva din comisie, nu mai ține bine minte cine, pare-se chiar inginerul șef al minei, exclamă:

— Iți mulțumesc, tovarășe maistru Serea!

Era poate cea mai fericită zi din viața lui.

...Și mi-l închipui azi pe Virgil Serea parcurgînd în grabă rîndurile de față, apoi zicînd: „Bine, bine, dar celelalte unde le-ai lăsat? Diploma de onoare a C.C. al U.T.M., costumele de haine și paltonul pe care mi le-am cumpărat, faptul că vreau să mă căsătoresc? Nu fac oare parte și ele din bucuriile unui tînăr? Cum rămîne atunci cu toate astea, tovarășe reporter?"

In nici un reportaj — oricît de mare ar fi — nu pot încăpea toate cîte sînt noi în viața tineretului nostru. Se aleg doar cele mai semnificative.

Așadar ești de acord, tovarășe Serea?

ILIE NEACȘU

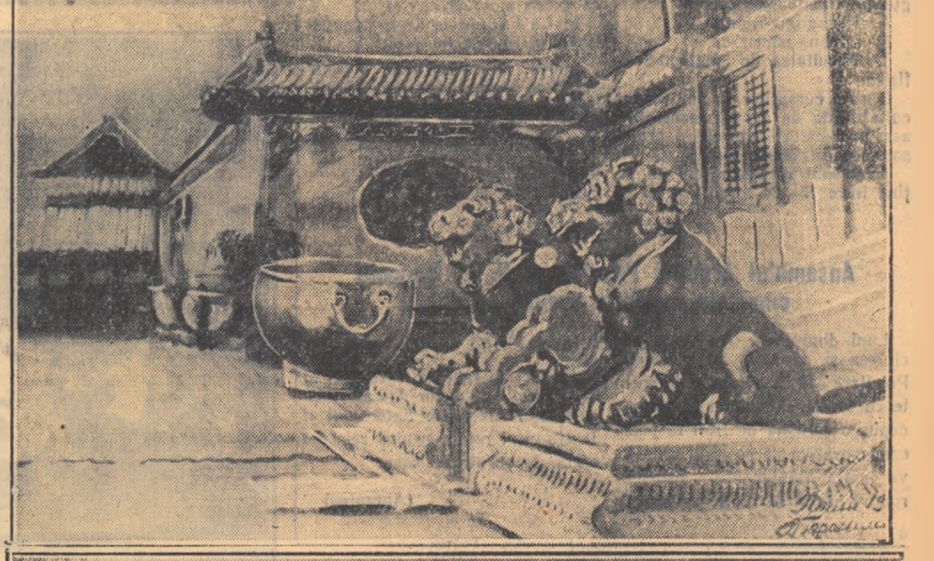
Expoziția de artă plastică sovietică

Expoziția de artă plastică sovietică, deschisă de curînd în sala „Dalles" din Capitală, ne prezintă un număr însemnat de lucrări dintre cele mai reprezentative create în ultimii ani, despre care pînă acum am fost încunoștiințați doar din publicații sau cu ajutorul reproducerilor.

Prezența mai multor generații de artiști, dintre care unii s-au făcut de mult cunoscuți în lume, iar alții abia încep să-și afirme puterea talentului, face și mai evident firul tradiției artei plastice sovietice pe drumul realismului socialist.

Ilustrațiile noastre reproduc două din lucrările expuse. Prima este acuarela lui A. Gherasimov, artist al poporului al U.R.S.S., „Palatul de iarnă din Pekin", care face parte din seria studiilor chineze pe care artistul le-a făcut în urma unei călătorii în Orient. Linia delicată a desenului, culorile fin nuanțate dau un profil deosebit pitorescului arhitecturii chineze.

Mulți vizitatori s-au simțit atrași de pictura lui V. F. Zadorojni: „Nemuritorii", evocînd momentul dramatic al execuției eroilor Tinerei Gărzi. Impresionează felul în care pictorul redă chipurile neînfricate ale tinerilor ce sfidează moartea în numele credinței în victoria poporului lor, vigoarea pe care-o capătă aceste chipuri profilate pe un orizont amenințător.

Despre un arhipelag de gropi și un pseudo-decret

Vom repara drumul...
Vom repara...
Vom face...
Vom drege...

Așa încep frazele în planurile de muncă ale sfatului popular orășenesc Arad (întocmite în fiecare an) referitoare la drumurile ce duc spre gara Aradu Nou. Atîtea pagini vorbesc de sudoarea vărsată la întocmirea lor, dar nici un rînd sau un cuvînt măcar despre realizarea acestui obiectiv.

Iată însă care-i situația.

Drumul acesta, mai bine zis arhipelagul de gropi pline cu apă, face legătura dintre oraș și stația C.F.R. de mărfuri Aradu Nou. Tot el face legătura cu fabrica de conserve „Refacerea", cu moara, S.M.T. Aradu Nou etc.

Atîta s-au adîncit gropile, încît au dobîndit proprietatea de a păstra apa și în timpul zilelor călduroase. Necrocul autocamioanelor încărcate cu mărfuri, care se împotmolesc e că prin apropiere mai sînt și tractoare care le mai dau o „mînă de ajutor". Acest „drum" a scos din circulație multe camioane ale fabricii de conserve „Refacerea". Și dacă ar fi numai atît... Pomenim numai aceste dezavantaje ca să nu mai vorbim de greutățile pe care le au locuitorii cartierului din cauza acestor gropi, de pericolul pe care-l prezintă apa stătută — focar de infecție — pentru sănătatea lor. Ei în schimb au un „avantaj": concertele nocturne ale broaștelor.

Și tovarășii de la sfatul popular orășenesc Arad se plîng că drumul e prost. Și culmea, pe marginea lui, de amar de vreme stau grămezile de piatră! Se plîng dar nu fac nimic ca piatra să astupe gropile. Se pare, de altfel, că ei nici n-au aflat de chemarea la întrecere — pornită din regiunea Craiova — cu privire la buna întreținere a drumurilor.

De ce oare activiștii comitetului orășenesc U.T.M. nu-și murdăresc și ei puțin pantofii pe acest drum? Poate că așa vor înțelege că pot veni și ei în ajutor și în colaborare cu sfatul să mobilizeze tinerii la muncă voluntară. Aceasta cu atît mai mult cu cît tov. Ladislau Komlodi, prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Arad, este și deputat în sfatul popular orășenesc.

Cînd am discutat despre acest drum cu tov. ing. Cornel Sorițeu, vice-președinte al sfatului popular orășenesc, care răspunde de problemele gospodăriei comunale, ne-a spus că așteaptă să se oprească... ploile și pe urmă se va trece la repararea lui. Natura se cam împotrivește dorințelor tov. ing. Sorițeu; pentru a-i veni în ajutor propunem următorul proiect de decret:

* *

„Noi, comitetul executiv al sfatului popular orășenesc Arad, constatînd starea proastă a drumului și luînd în considerare cauzele care ne împiedică să-l reparăm, decidem:

De mîine încolo se va opri ori ce fel de ploaie torențială, grindină, piatră, inclusiv ploile mărunte sau simpla înnourare deasupra drumului amintit mai sus.

Prezenta decizie rămîne în vigoare pînă cînd piatra, singură și nesilită de nimeni, se va hotărî să astupe gropile".

Vicepreședinte al sfatului popular orășenesc Arad, Ing. C. SORIȚEU

Poate așa se va hotărî să treacă la acțiune. Mai știi?

C. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timișoara

Vara prieteniei

Vara este anotimpul mult așteptat de tineri. Ștranduri, excursii, grădini înflorite. Și ce e mai important: vacanța, concediile. Să nu spună cineva că nu-i așa. Chiar pe pasionații de schi sau de hochei pe gheață, dacă afirmă că nu iubesc vara, să nu-i credeți. O fac doar din... patriotism sportiv.

Așadar, vara este anotimpul nostru, al tinerilor. Dar vara aceasta va avea un caracter deosebit în comparație cu celelalte. Federația Mondială a Tineretului Democrat, în colaborare cu alte organizații, a organizat un vast program de întîlniri tinerești.

Unde? Cum? Ce?

Să deschidem programul F.M.T.D. și ne vom lămuri pe dată: In primul rînd numeroase schimburi de delegații. Uniunea Sovietică va fi vizitată de tineri din 50 de țări. Tineri englezi, olandezi, islandezi vor veni în vizită la prietenii lor din R. D. Germană. Delegații tinerești din Cehoslovacia, Polonia, Norvegia, India, China, Bulgaria, Belgia, Olanda, Japonia și din multe alte colțuri ale lumii, vor pleca unele în țara altora, ca să se cunoască, să se împrietenească mai bine. Tineretul din R.P.R. va găzdui prieteni din U.R.S.S. și Franța, din Anglia și Finlanda, din Italia și Islanda, din Danemarca și Norvegia.

Cît de minunat e să-ți petreci concediul undeva, într-o localitate pitorească, printre vîrfurile munților sau pe plaja mării, întîlnindu-te cu prieteni, discutînd cu ei despre tot ce-l poate interesa pe un tînăr — despre viață și despre cărți, despre muncă și despre Yves Montand, despre dragoste și despre avioane supersonice! Și cu atît mai plăcut este cînd faci acest lucru împreună cu prieteni de peste mări și țări! Asemenea întîlniri și discuții au loc în taberele și seminariile organizate sub egida F.M.T.D. La Rostock în R.D.G. s-au întîlnit tineri din țările baltice, tinerii din restul Europei își dau întîlnire în Scoția, la Caradale Caste, Kintyre, West Hinhlands sau sub cerul de azur al Italiei, la Cogoletto pe Riviera. Dar nu numai tinerilor, ci și copiilor li se oferă posibilitatea de a se întîlni și odihni în tabere. Astfel de tabere s-au deschis sau se vor deschide în curînd în Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria, U.R.S.S., Belgia.

Mai sînt și altfel de tabere, taberele-seminar, unde se întîlnesc tineri de aceleași profesii sau care au aspirații comune. Țara noastră a găzduit chiar zilele trecute, în splendida localitate Timișul de Sus, tabăra-seminar a tinerilor muncitori veniți din multe și depărtate țări. Vecina noastră, Bulgaria, va fi locul de întîlnire al tinerilor țărani. Tinerii activiști pe tărîm cultural și sportiv au tabere-seminar, în Italia și — respectiv — Ungaria. Aeromodeliștii și alpiniștii însă și-au ales locuri separate de întîlnire, unii în văile înverzite ale prea frumoasei Cehoslovacii, ceilalți — în munții Tirolului (Austria).

Și pentru că veni vorba de sport, trebuie să amintim că toți iubitorii de sport vor putea concura pentru obținerea insignei sportive F.M.T.D. precum și la disputarea Marelui Trofeu al F.M.T.D.

Turiștilor li s-au organizat excursii încîntătoare. Ei pot călători cu vaporul de-a lungul Rinului pînă la mare, traversînd Țările de Jos, sau pe Dunăre, de la Viena la Bratislava. Cei care preferă călătoriile terestre vor avea posibilitatea să cutreiere Polonia, Cehoslovacia, Italia, Franța și multe alte țări.

Intîlnirile, vizitele, discuțiile, vor contribui la o mai bună cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei tinerilor din toată lumea. Iată de ce, peste tot, pe toate continentele, vara lui 1956 este cunoscută în rîndul tineretului ca VARA PRIETENIEI!

DAN LAZARESCU

Calificarea tineretului — sarcină importantă

Tovarăşul Voican în încurcătură...

L-am căutat o oră prin toată fabrica şi în fiecare secție mi se răspundea:

— Acum a fost pe aici! Vezi la forjă, la rectificare...

L-am găsit totuşi pe tovarăşul Nicolae Voican, directorul cursului de calificare, în biroul său.

— Maiştrii care ajută pe tineri în calificarea lor? Despre cine să vorbesc? Crezi că e vreunul care să nu se preocupe de aşa ceva? La noi în fabrică aproape toți muncitorii sînt calificați aici. Fabricarea rulmenților este o specialitate nouă în țara noastră. Aşa că a trebuit să ne pregătim singuri lucrătorii calificați de care aveam nevoie.

Şi tovarăşul Voican prinse a povesti scurt şi precis cum în 1954, în fabrică, erau doar cîțiva tineri calificați, unii la „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin, alții în marile uzine de rulmenți din Uniunea Sovietică. Odată cu intrarea în funcțiune a fabricii de rulmenți din Bîrlad au început şi primele cursuri de calificare. Cursurile au fost grele. Fiecare elev lucra dimineața în producție şi după amiaza venea la şcoală. La munca practică aproape că nu avea cine-l îndruma.

— Rebuturi, cîte nu-ți poți închipui. Ei, dar s-au dus de mult toate acestea. Acum o serie de foşti elevi ai cursurilor de calificare sînt maiştri pricepuți. Valeriu Mironescu, Anghelina Ioniță, Filip Tiplea, Dumitru Chiroşcă, şef de atelier, şi mulți alții sînt astăzi maiştri şi ajută la rîndul lor alți tineri să-şi însuşească temeinic meseria.

Tovarăşul Voican trase sertarul biroului şi scoțînd un dosar cu cîteva file îmi spuse:

— Iată. Pînă acum o săptămînă din cursurile noastre de calificare au ieşit 862 de lucrători. Acum cîteva zile alți 32 de tineri, care urmează în seria aceasta de 112 elevi, au dat examenele de calificare şi comisia le-a dat calificative bune.

Apoi el puse dosarul la loc în sertar, răsuci cheia în broască şi se sculă în semn că mi-a spus destule. Am repetat totuşi întrebarea pentru care venisem în această fabrică:

— Dar care maistru se preocupă în mod deosebit de calificare, sprijină mai concret pe cei ce-şi însuşesc acum noile meserii?

O vreme se codi, căută să-mi explice că este pus într-o situație tare dificilă; că-i e greu să se decidă asupra celui mai bun, dar apoi spuse cu glasul sigur:

— Mihai Asultanei de la forjă, care aproape în fiecare după amiază adună tinerii şi îi întreabă ce n-au înțeles în orele de practică. Dacă se iveşte ceva — şi se iveşte de fiecare dată cîte un neajuns — el explică amănunțit la fața locului. Apoi este comunistul Mihai Dumitru, maistru la controlul tehnic cu care, dacă vrei, poți să vorbeşti.

— Dar Mihai Asultanei unde este? Cu el nu se poate sta de vorbă?

— Nu, nu se poate! De 3 zile este plecat la Sinaia, la casa de odihnă.

*

Comunistul Mihai Dumitru are şi el un „palmares" strălucit. De cînd a venit aici la fabrica de rulmenți şi pînă astăzi, a calificat peste 30 de tineri.

Tovarăşul Mihai Dumitru este un om sfătos. Poate şi asta a contribuit mult la atragerea tinerilor să urmeze cursurile de calificare. Este un lucru deosebit de grăitor însuşi faptul că nici unul dintre elevii şcolii de calificare, pe care-i îndrumă comunistul Mihai Dumitru, nu a lipsit vreodată nemotivat de la şcoală sau din producție. Dar, aşa cum se întîmplă adesea, au existat elevi şi... elevi. Unii, cum sînt utemistele Elena Brăescu sau Elena Bîlcu au dovedit multă perseverență în însuşirea materiilor. De multe ori, după orele de cursuri, ele veneau şi cereau lămuriri suplimentare.

— De ce unele instrumente de măsura măsoară precizia din 2 în 2 microni, altele din micron în micron şi altele din sutime în sutime deşi au aceeaşi formă? întrebă într-una din zile Elena Brăescu.

Cu răbdare, comunistul Mihai Dumitru puse în fața trei aparate şi prinse să explice în amănunțime că diferența nu trebuie căutată în aspectul exterior al aparatelor, ci în interiorul lor, în construcția diferită a pieselor active.

Dar Mihai Dumitru nu a avut parte numai de elevi care depuneau toată sîrguința în însuşirea meseriei. Domnica Silacov, de pildă, nu dădea atenție cursului de calificare şi nici îndrumărilor maistrului. Acesta a pus-o însă pe Domnica în discuția tuturor elevilor. Colegele ei, Ioana Tiplica, Geta Davidescu şi toate celelalte, au ajutat-o şi ajutorul lor s-a dovedit a fi bine venit. Domnica Silacov şi-a luat examenele de calificare cu calificative bune şi astăzi este controloare de bază a secției de rectificare.

Despre activitatea maistrului comunist Mihai Dumitru s-ar putea vorbi mult. Grija față de însuşirea de către tineri a cît mai multe cunoştințe, începînd cu primele noțiuni despre măsurători şi pînă la cele mai complicate aparate de mare precizie, a făcut ca maistrul Mihai Dumitru să spună astăzi cu mîndrie:

— Am în secție tineri calificați de mine. Ştiu pe fiecare ce poate şi niciunul nu mă va face de ruşine. Impreună putem asigura astăzi un riguros control al calității rulmenților romîneşti.

*

Aşa cum spunea însă tov. Nicolae Voican, maistrul comunist Mihai Dumitru este doar unul dintre zecile de maiştri ai Fabricii de rulmenți din Bîrlad care se preocupă zi de zi de noile cadre de muncitori calificați. In curînd în această fabrică, care de-abia a împlinit doi ani de activitate, va se elibera cea de a 1.000-a diplomă de calificare.

Fabrica de rulmenți trăieşte astăzi prin oamenii făuriți de ea şi se poate mîndri că are oameni buni care se străduiesc pe zi ce trece să asimileze noi cunoştințe profesionale, pe măsura maşinilor de o înaltă tehnicitate cu care lucrează.

Trebuie adăugat că acum se desfăşoară aproape în fiecare secție noi cursuri de ridicare a calificării.

GH. ANGELESCU

Munca trebuie răsplătită

Dragă redacție,

La garajul din Păltinoasa al Autobazei de Transporturi Auto-Gura Humorului din regiunea Suceava, cu peste un an în urmă, a fost încadrat ca gresor tînărul Orhean Ion. De la data încadrării sale şi pînă acum el continuă să lucreze la secția de radiatoare cu acelaşi salariu.

Intre timp, însă, tînărul Orhean Ion, calificîndu-se la locul de muncă, a trecut examenul de calificare ca mecanic de radiatoare. In urma acestui fapt, era de aşteptat ca el să fie încadrat ca atare. Conducerea garajului totuşi a luat măsuri pentru eliberarea actelor care să dovedească calificarea cîştigată, după cum nu a luat măsuri nici pentru încadrarea tînărului Orhean Ion într-o nouă clasă de salarizare.

Tovarăşul Săveanu Silviu, conducătorul tehnic al acestui garaj, împreună cu maistrul de garaj Pop Bălan Dumitru şi cu mecanicul de radiatoare Olteanu Constantin, după ce că nu şi-au dat interesul să răspundă dorinței acestui tînăr de a se califica la locul de muncă timp de 6 luni de zile şi l-au lăsat să se descurce singur, astăzi nici nu se interesează măcar să răsplătească voința lui — care a dat roade — de a învăța o meserie. Eu cred că este timpul ca tovarăşii să înțeleagă că Orhean Ion trebuie să-şi primească drepturile sale, să-şi primească răsplata după munca pe care el o depune.

Corespondent
CAJVAN VALERIAN
tehnician cu protecția muncii

N.R. Sîntem de aceeaşi părere cu tovarăşul Cajvan Valerian, corespondentul nostru voluntar. Este timpul ca tovarăşii din conducerea garajului Păltinoasa să înțeleagă că tînărul Orhean Ion trebuie plătit în drepturile sale legale, că trebuie plătit după calificarea şi calitatea muncii pe care o depune.

Examene de admitere la Institutul pedagogic din Bucureşti

Institutul pedagogic din Bucureşti, Şoseaua Panduri nr. 90 face cunoscut candidaților la examenul de admitere în învățămîntul superior în anul şcolar 1956-1957, că Institutul funcționează cu următoarele facultăți pentru care se primesc înscrieri:

I. Facultatea pedagogie-filologie cu următoarele secții:

A. Pedagogie-romînă.

B. Romînă-istorie.

II. Facultatea de matematică-fizică.

Durata cursurilor la ambele facultăți este de 4 ani, absolvenții acestor facultăți devenind profesori pentru clasele V—XI.

Examenul de admitere se va ține între 15—25 august a. c.

Candidații la examenul de admitere vor da probe la următoarele discipline:

a. La Facultatea de matematică-fizică se vor da probe la:

Limba şi literatura romînă (scris), limba rusă (oral), algebră (scris şi oral), geometrie şi trigonometrie (scris şi oral), fizică (scris şi oral).

b. La Facultatea de pedagogie-filologie se vor da probe la:

Limba şi literatura romînă (scris şi oral), limba rusă (oral), istoria R.P.R. (scris şi oral), Constituția R.P.R. (oral).

Candidații reuşiți la concursul de admitere se vor înscrie la facultate între 26—31 august 1956.

Ansamblul Armatei Populare a R. P. Mongole cinsteşte memoria eroilor romîni

Luni dimineața Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare a R.P. Mongole, în frunte cu locotenent colonel Iatma, a depus o coroană de flori la placa comemorativă de pe locul unde se va înălța Monumentul ostaşilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Au fost de față reprezentanți ai Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Externe şi ai Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea.

(Agerpres)

Arta originală a Ansamblului Armatei Populare a R. P. Mongole

Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare a Republicii Populare Mongole (conducător artistic şi dirijor principal: Țerendorj) aduce pe scenele Capitalei o artă originală, cu totul deosebită. Trecînd peste ceea ce e curiozitate pentru noi — aflați pe alt continent, la mii de kilometri depărtare de pitoreasca lor țară — trebuie să relevăm că această artă poartă amprenta naturii sufleteşti a poporului din care s-a născut, a peisajului autohton şi a îndeletnicirilor specifice ale locuitorilor. Melodiile tînguitoare, subțiri, ca spuse din fluier, de bună seamă nu-şi pot avea obîrşia decît în atmosfera munților unde aerul tare le purifică şi întăreşte îngemînîndu-le cu gîlgîitul de izvor unde ecoul le împrumută alte şi alte rezonanțe pe care le rostogoleşte departe în zare. Aşa ne-a apărut muzica în piese ca „Cele patru anotimpuri ale anului" (solist: Dolgorjov, acompaniat de cor) sau „Slavă Altaiului".

In cîntecul satiric de dragoste „Rîul Burghe" este folosit recitativul pentru a sublinia întrebările pe care şi le pune o tînără fată îndrăgostită. Intre solistă şi cor are loc astfel un expresiv dialog comic.

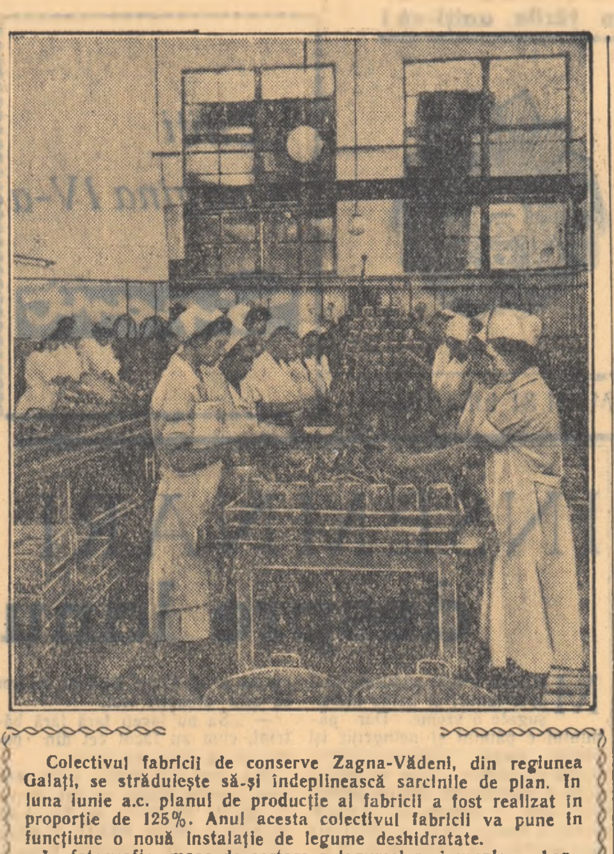
Interesant au evoluat în cîntecul popular mongol accentele revoluționare. In cîntece ca „Steagul Roşu" sau „Drumul de fier" clocoteşte foarte puternic energia poporului înăbuşită în veacuri de asuprire, trezirea lui la o nouă viață.

Vechiul dans de ceremonii (maestru de balet: Lubsandaj) reconstituie pioşenia, misterul străvechilor motive de dans popular. Siluietele dansatoarelor cu grație de figurină se mişcă lent ca o adiere. Caracterul dansului este subliniat mai mult de unduioasele mişcări ale mîinilor şi umerilor. Originalele pălării în formă de pagodă, şirurile de mărgele ce atîrnă de o parte şi de alta a feței dau dansatoarelor conturul unor chipuri din stampe.

Acestora li se opun însă năvalnicii paşi de călăreți cărora membrii ansamblului le imprimă multă frenezie. Mai toate dansurile din program sînt executate în variantele acestor paşi. Cînd bătuți pe loc, amintind călăreții ce-şi înfrînează un armăsar aprig, cînd repezi galopînd parcă pe cîmpiile întinse sau executînd figuri de acrobație pe şa. Intîlnim şi salturi îndrăznețe peste cravaşa cu care se îmblînzesc caii sau un alt element ce reflectă îndeletnicirile străvechi ale poporului: arcul (în tabloul coregrafic „Nadom").

Programul ansamblului mongol este puternic impregnat de spiritul prieteniei ce leagă familia popoarelor socialiste, de imnurile închinate păcii şi frăției, unele cîntate în limbile popoarelor care le-au creat. („Pancia Şila" de Muradeli, „Cîntec despre armata chineză" de Jin Liu Cian sau „A plecat Gheorghiță militar"). In roşul steagului care flutură simbolic în tabloul final „Prietenia", în entuziasmul cu care dansatorii interpretează cazaciocul, dansul chinezesc cu fîşii de mătasă sau sîrba noastră, în sinceritatea cu care ei flutură deasupra capetelor buchete de flori, recunoaştem propriile noastre idealuri, năzuința de a realiza pacea şi prietenia în lumea întreagă.

SUZANA VOINESCU

Colectivul fabricii de conserve Zagna-Vădeni, din regiunea Galați, se străduieşte să-şi îndeplinească sarcinile de plan. In luna iunie a.c. planul de producție al fabricii a fost realizat în proporție de 125%. Anul acesta colectivul fabricii va pune în funcțiune o nouă instalație de legume deshidratate.

In fotografie: masa de sortare a legumelor şi umplerea borcanelor. Brigada I-a, a depăşit planul pe luna iunie cu 12%.

UN COMITET „ameţit" de succese

Deşi constituită de scurtă vreme — la începutul acestui an — problemele de covîrşitoare importanță ridicate de procesul tehnologic atît de complex, de sarcinile de producție, au pus organizația de bază U.T.M. a Fabricii de antibiotice din Iaşi pe poziția unor mari răspunderi.

Sudarea întregului colectiv al tineretului, care numără peste 80 la sută din personalul de deservire a fabricii, a fost prima sarcină care a stat în fața organizației U.T.M.

Constituirea brigăzilor de tineret a sporit considerabil răspunderea utemiştilor pentru realizarea şi depăşirea tuturor indicilor de plan. In luna mai, de pildă, brigada din sectorul 1 condusă de utemistul Dogaru Filip a depăşit planul de producție cu 10 la sută, a respectat indicii de consum la materiile prime, realizînd o economie de 200.000 lei.

De asemenea, tinerii au realizat importante inovații, care au dus la îmbunătățirea procesului tehnologic. Iuliu Moldoveanu, secretarul organizației U.T.M., candidatul de partid Ion Comănelea şi Vili Neuschetadt, modificînd axele vaselor de emulsionare au contribuit la micşorarea pierderilor de solvenți, la creşterea productivității muncii. Alt colectiv de utemişti, alcătuit din inginerul Ion Simion şi mecanicul Gheorghe Fusalău, a aplicat o inovație care a contribuit la dedurizarea apei. Colectivul a fost premiat cu suma de 8800 lei.

Participarea utemiştilor la îmbunătățirea procesului tehnologic, la sporirea producției şi productivității muncii este fără îndoială rezultatul înțelegerii rolului pe care organizația U.T.M. îl are în procesul de producție.

La aceste realizări mai trebuie adăugate o serie de acțiuni întreprinse de organizație pentru folosirea în mod plăcut şi educativ a timpului liber al tineretului.

Rezultatele obținute pînă aci sînt, evident, frumoase. Dar, de o bucată de vreme, activitatea organizației lîncezeşte, a intervenit un fel de „pauză" nejustificată, cu toate că în urma cunoaşterii documentelor celui de al II-lea Congres al U.T.M., organizația de bază trebuia să stabilească unele măsuri care să ducă la mobilizarea întregului tineret la creşterea productivității muncii, la scăderea prețului de cost, la organizarea diferitelor acțiuni plăcute şi educative pentru tineret. Comitetul organizației U.T.M. ar trebui să vadă că nivelul vieții interne de organizație e nesatisfăcător şi că aceasta se datoreşte în primul rînd stilului său de muncă. E adevărat că în ultimul timp organizația a crescut din punct de vedere numeric, dar tot atît de adevărat este şi faptul că încă puțini utemişti au sarcini concrete. Comitetul organizației U.T.M. merge în această direcție pe linia celei mai slabe rezistențe, stabilind sarcini numai unui număr limitat de utemişti „aleşi pe sprînceană". Aşa, de pildă, Ion Simion are vreo patru munci de răspundere, pe cînd tineri ca Matei Larisa, Onofrei Ştefan şi alții n-au primit nici o sarcină şi, deci, n-au adus nici un aport la întărirea vieții de organizație.

Comitetul U.T.M. a considerat — probabil — că nu e necesar să-şi bată capul cu tinerii „mai greu de mobilizat" cînd rezultatele obținute de o parte din utemişti sînt suficiente ca să se umple un raport de activitate care să mulțumească pe tovarăşii din comitet. Lipsurile organizației de bază sînt cauzate şi de înțelegerea îngustă a sarcinilor de răspundere ce revin tovarăşilor din comitet. Unul dintre aceştia, tov. Gheorghe Doroş, care avea — conform planului de muncă — sarcina de a constitui un post utemist de control, n-a realizat acest lucru.

Postul utemist de control ar fi trebuit să ia măsuri ca maşinile de dozaj să nu se deregleze „din întîmplare" şi ar fi trebuit să ia atitudine împotriva tinerei Silvia Nichifor, din a cărei lipsă de atenție se produc neajunsuri în procesul de producție.

Munca politică de la om la om n-a fost folosită îndeajuns, după cum n-au fost folosite şi alte forme de stimulare a activității utemiştilor fruntaşi şi de atragere a tinerilor la munca culturală a fabricii. Comitetul organizației U.T.M. şi-a propus să confecționeze un panou al fruntaşilor, dar acesta n-a apărut, iar înființarea brigăzii artistice de agitație a rămas doar un simplu angajament într-un plan de muncă.

Aşa stau deci lucrurile în organizația U.T.M. a Fabricii de antibiotice de la Iaşi. S-au obținut la început unele rezultate frumoase, iar acum membrii comitetului „ameţiţi" de succese s-au culcat pe lauri.

Tinerii de la Fabrica de antibiotice sînt nemulțumiți de activitatea desfăşurată în ultima perioadă de timp de către comitetul organizației U.T.M. Ei doresc un ajutor mai concret şi eficace din partea membrilor comitetului, să se simtă prin fapte că aici trăieşte şi munceşte un număr mare de tineri.

Traducerea în viață a documentelor celui de al II-lea Congres al U.T.M. — sarcină care revine tuturor utemiştilor — va trebui să marcheze o cotitură în activitatea organizației U.T.M. de la Fabrica de antibiotice.

I. AGHINEI
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iaşi

ACTUALITATEA pe scurt

Teatru la microfon

In cursul săptămînilor viitoare vom putea asculta la radio piese deosebit de interesante. „Boieri şi țărani" de V. Sever, piesă reprezentată în timpul decadei dramaturgiei originale în interpretarea colectivului artistic al Teatrului de Stat din Piteşti, este una din cele patru piese noi înregistrate în studiourile radiodifuziunii. Vom face cunoştință cu o altă piesă a cunoscutului dramaturg francez Jean Paul Sartre: „Lizzie Mac-Kay".

„Box fără mănuşi", o comedie a scriitorului englez John Galsworthy şi „Afacerile sînt afaceri" de Octave Mirbeau sînt alte două piese pe care vom avea prilejul să le cunoaştem.

Artişti amatori de la sate

Ziua de duminică a prilejuit celor care au fost în sala teatrului C.C.S. bucuria de a fi martorii unor frumoase spectacole date de echipe artistice de amatori din regiunea Bucureşti. La 8,30 pe scena sălii şi-a făcut apariția corul căminului cultural al comunii Pielea, raionul Alexandria. Unul din punctele cele mai interesante ale programului l-a constituit brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Atîrnați, raionul Alexandria. Cu un frumos aranjament în scenă şi o plăcută ilustrație muzicală, brigada a subliniat numeroase aspecte pozitive din comună, printre care şi inițiativa de a se forma o nouă gospodărie agricolă colectivă, precum şi o seamă de aspecte negative. Pornind de la şoseaua garnisită cu gropi care străbate satul, trecînd prin fața sfatului popular, unde se pare că gropile sînt mai adînci, şi terminînd cu picherul care a devenit un prieten nedespărțit al restaurantului din comună, tinerii componenți ai brigăzii au folosit bine arma satirei criticînd o serie întreagă de lipsuri manifestate în comuna lor.

Senzația zilei a constituit-o orchestra de copii a casei de cultură din Alexandria. Micii violonişti, toți sub vîrsta de 10 ani, cu privirile emoționate ațintite asupra dirijorului, au executat cu multă gingăşie „Polca pionierilor" şi „Ştii tu mîndro", provocînd o adevărată manifestație de simpatie din partea auditorilor.

Abia seara, minunatul spectacol — în care duioşia şi umorul, dansurile şi cîntecele s-au împletit, s-a terminat. La partea a doua a etapei celui de-al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori de la sate, s-au prezentat 6 formații de cor, 9 echipe de dansuri, 24 solişti vocali şi instrumentişti, 8 brigăzi artistice de agitație, două orchestre şi o formație de țiteraşi din raioanele Alexandria, Roşiori de Vede, Răcari şi Giurgiu.

P. VICTOR

Drumul unor afişe

In sala mare a maşinilor de offset totul e dominat de zgomotul cadențat, monoton, mereu acelaşi. La maşina nr. 2 se trag ultimele culori ale unui afiş. In mijlocul unei poieni, atît de specifică codrilor carpatini, se vede un pîrîu care-şi adună apele, pentru o clipă, într-un ochi limpede. La adăpătoare s-au adunat mai mulți cerbi. Cercuri albe, concentrice — vizorul puştii — au fixat inima celui mai falnic dintre ei. Textul e o invitație: „Vînătoare la vînat mare în Carpați. Romînia. Oficiul Național de Turism Carpați".

Macheta pictorului Molnar a făcut un drum lung de pe şevalet pînă aci, la maşina de imprimat. A fost nevoie de munca multor oameni, la O.N.T. Carpați, în tipografie, la fabricile de cerneluri şi hîrtie pentru ca afişul să prindă viață. Şi el este abia la începutul drumului.

Impachetate cu grijă afişele vor călători zile şi zile cu trenul, cu vapoare sau avionul, pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.

Afişul „Vînătoarea în Romînia" face parte dintr-o lungă serie de publicații pe care le editează Oficiul Național de Turism Carpați. De altfel O.N.T. Carpați a tipărit şi alte afişe ca: „Romînia — țară a muzicii şi a dansului", „Stațiunile balneo-climaterice ale Romîniei vă aşteaptă", „Vacanțe minunate pe litoralul Mării Negre", „Vizitați Romînia". Sînt pregătite pentru tipar afişele „Delta Dunării" şi „Arta populară în Romînia".

Sub tipar se găsesc broşurile: „Itinerarii turistice", „Stațiuni balneo-climaterice", „Vizitați Romînia", pliantul „Hartă folklorică" şi „Harta turistică a R.P.R.".

Această vastă acțiune de popularizare a frumuseților turistice ale patriei noastre se desfăşoară pe baza unui plan larg care îmbrățişează toate domeniile de activitate ce pot interesa pe vizitatorii străini. Oficiul Național de Turism Carpați a înscris în acest plan pentru o perioadă apropiată teme ca: „Mic ghid al oraşului Bucureşti", „Sporturile de iarnă în Romînia", „Vînătoarea în Romînia", „Romînia gastronomică", „Delta Dunării", „Snagov", „Lacul Roşu" etc.

In birourile organizațiilor de turism din lumea întreagă se găsesc de-acum materiale de propagandă turistică romînească.

LIVIU SAULESCU

Instantanee

PAUZE...

Zidul de piatră al carcerei era de nepătruns. Edmond Dantès încerca totuşi să-şi croiască drum spre celula vecină. Va reuşi oare?

Fiecare metru de peliculă rulat pe ecran mărea nerăbdarea. Va reuşi oare? Cînd părea că vom obține răspunsul la întrebare, în grădina cinematografului „Vasile Roaită", unde rula filmul „Contele de Monte Cristo", s-a făcut lumină. A urmat o pauză de peste 15 minute. (Aceasta după ce şi spectacolul a început cu 20 minute întîrziere).

O zi mai tîrziu (duminică după-amiază) şi la cinematograful „Patria" în mijlocul filmului s-a făcut o pauză de cîteva minute. Oare dacă filmele sînt în serii, fiecare serie la rîndul ei trebuie împărțită în... alte serii? Sau poate se crede că astfel acțiunea devine mai palpitantă?

E. O.

Insemnări despre lanul dintîi

(Urmare din pag. 1-a)

glasul aramei din clopotnița veche. Au pornit atunci cu tractoarele la cîmp. S-a arat toată ziua şi cînd din tăriile cerului s-a potopit o ploaie băşicată şi rece nimeni n-a luat-o în seamă, oamenii rîdeau, iar tractoarele mergeau tot înainte.

Porumbii au răsărit ca nişte urechiuşi fragede. Nu i-am mai văzut după aceea mult timp. Treburile m-au dus zilele trecute pe drumurile subțiri de lîngă locul unde a fost Crucea Răsculatului. M-am pierdut în lanul tînăr de porumb ca într-o adevărată pădure. Se întorsese oare natura înapoi? Hărnicia oamenilor, împreună cu învățătura cărților, sfatul bătrînilor şi noul fel de muncă, adunate în ființa a două detaşamente noi, întovărăşirile, arătau satului că se poate da la o parte ce unora li se părea a fi ceva ca o pedeapsă.

Pe toți prietenii despre care aminteam i-am găsit veseli, bronzați de soarele verii. Cei din întovărăşirea tineretului organizaseră o arie model.

— La noi — mi-a spus Florea Toma, responsabilul ariei — s-a cărat majoritatea grîului oamenilor din sat. Mîine, în zori, începem treieratul noi, întovărăşirile...

— Apoi a adăugat pe gînduri: La cele trei praşile ale porumbului ne-a întrecut „Pandurul". Au solele statornicite şi mînă de lucru mai multă. La treierat ne vom lupta să cîştigăm noi...

Zorii fumurii şi plini de farmec m-au găsit lîngă clăile cu miros de bob înfierbîntat, lîngă răsuflarea strunită a vaporului. Legănîndu-se ca nişte corăbii, două care încărcate cu snopi s-au oprit de-o parte şi de alta a batozei. Ion Viezure, Marin Goran, nevestele lor înfulpănate pînă la sprîncene aşteptau porunca de începere a batozarului.

— ...Snopi!... Snopi!... şi să fie într-un ceas bun! Batozarul rîdea. Oamenii rîdeau, săltînd cu hărnicie snopii grei în furcile de lemn. Batoza a început să bată lin, apoi din ce în ce mai repede. Vaporul, „moşul", gîfîia dar nu se lăsa învins de puterea grea a snopilor. Primele boabe au fost luate în pumni, mîngîiate, mestecate între măsele, mirosite, comparate cu mostrele de umiditate, aruncate prețăluit în grămada care creştea mereu. Se umpleau sacii gospodarilor, se strîngeau cotele către stat. Nu era grîu de întovărăşire. El fusese pus în toamnă. Intovărăşirea se făcuse în primăvară, dar oamenii îl pliviseră tot împreună şi-l îngrijiseră ca pe ceva scump.

— Treierăm în colectiv, subliniază Zamfir Florescu, secretarul organizației de bază de la „Filimon Sîrbu"... Aşa am început să ne îngăduim de cînd am ieşit la muncă pentru lanul dintîi, pe care l-ai văzut. Sămînța asta de-o căpătăm acum va fi pentru al doilea lan...

Soarele se săltase ca de trei suliţe. Batoza bătea mereu şi neostenit. Din cenuşarul vaporului se scotea cenuşa care, la propunerea tehnicianului Leoveanu, era adunată deoparte, împreună cu pleava, pentru a fi apoi împrăştiată pe mirişte. La gazeta de arie, o fetişcană lipi un articol: „Cum să obținem recolte bogate"...

— Ştim noi cum! îi zise rîzînd cu tot chipu-i prelung şi spelb Matei Rădiță, ca un răspuns titlului atît de legat de viață...

— Da, am văzu noi, îi răspunse tot aşa Ioana Duşmanu, învățătoarea—fetişcană cu ochii blînzi şi cosițe de culoarea ceaiului de tei. Porumbii îngrijiți de dumneata, la întovărăşire, sînt cei mai frumoşi din sat. Dar acolo în articol, scrie despre sămînța hibridă, despre asolamente, despre faptul că la noi în comună bălegarul se aruncă în rîpă şi nu se aşterne pe cîmp şi despre recondiționarea solului cu plante perene. Mai spune că munca în colectiv şi cu maşini ne va aduce belşugul...

— Zău!... Ei, păi dacă scrie aşa, să citesc şi eu să nu se spună că un Matei Rădiță se lasă să îmbătrînească...

Şi Matei Rădiță citeşte. Citeşte şi-şi pune în gînd să se înscrie de la toamnă cu alții la cot la cursul agrotehnic de trei ani, să lupte pentru îndepărtarea vechiului. Aşa munca pentru vlaga pămîntului va fi mai substanțială, înviorătoare, ca şi ploaia de peste noapte ce făcuse să salte foile porumbului ca nişte paloşe ale lanului dintîi în întovărăşirea tînără.

TUDOR MANDA

O nouă promoţie de ingineri intră în producţie

In dimineața aceea mă sculasem cu mult mai devreme ca de obicei şi pătrunsesem în incinta Institutului politehnic odată cu personalul de serviciu. Nu era rîndul meu la examenul de stat, dar mă rodea inima să stau acasă ştiindu-mi colegii „la grea anaghie". Nu ştiam exact nici sala în care urma să aibă loc examenul (asta-i din cauza secretariatului!). Dar acest mic neajuns nu putea să-mi schimbe hotărîrea, chiar dacă ar fi fost să iau la rînd toate sălile de cursuri şi seminarii ale institutului.

M-am găsit colegii pe culuar, plimbîndu-se nervoşi în sus şi în jos, cu un aer grav, preocupat, cu capul plecat.

— Aici vă e frică, băieți?! Ce-s mutrele astea aşa de... serioase? (era să zic amărîte sau plouate)! Fiți mai veseli, ce dracu!

Ca la comandă, [illegible] întorcînd privirile spre mine. Apoi, dezamăgiți, îşi continuară posaci plimbarea. Unul [illegible] naţi, catadicsi să-mi răspundă:

— Păi!... Ție îți convine să faci pe grozavul! Ce, tu intri ca noi, acuş, peste cîteva minute?!

Pîrvulescu, care pînă atunci nu-şi descleştase gura, începu, pe un ton jumătate didactic, jumătate glumeț:

— Ştii tu ce-i ăla „examen de stat"?! Este — ca să zic aşa — cel mai greu examen din cariera noastră de studenți...

Băieții zîmbesc; îi simt cum se înviorează adulmecînd începutul ăsta de destindere (deşi Caragiale s-ar simți ofensat — poate — auzind cum îi parodiem opera...)

Incet, încet se înfiripă din nou voia bună şi snoavele zboară din gură în gură, ca-n zilele fără griji...

Şi cînd comisia de examinare îşi face apariția, toată lumea e veselă şi bine dispusă.

*

Examenul de stat a început. După susținerea proiectului de diplomă (în care se prezintă pe scurt părțile esențiale ale temei de proiect) urmează întrebările comisiei. Ți-e mai mare dragul să asculți cu cîtă promptitudine şi siguranță răspund băieții! Buna reputație de care se bucură atît studenții cît şi profesorii Facultății de electronică n-a fost dezmințită nici de sesiunea de examene de stat din vara aceasta. Marea majoritate a candidaților a trecut cu succes ştacheta ce delimitează studenția de inginerie; dar cele mai bune rezultate le-au obținut studenții Grecescu Mihai, Grabari Valerian, Millea Aurel, Popescu Mircea şi Miron Costin, care — pentru o comportare foarte bună, atît în timpul anilor de studii, cît şi la examenul de stat — au primit diplomă de merit.

Nu-i vorbă că şi temele lor de proiect erau deosebit de interesante; cum să nu fii pasionat de un „radioreleu cu modulație de impulsuri în durată sau în poziție" de o „stație de investigație ionosferică" sau de un emițător de televiziune? Nu sînt ele viitoare etape ale dezvoltării electronicii în țara noastră, nu noi o să lucrăm curînd la realizarea tuturor acestor proiecte?

Şi atunci...

*

Au fost însă şi candidați care — deşi n-au fost distinşi cu diploma de merit — au adus contribuții originale la rezolvarea temelor lor de proiect; un sistem mai economic de emisie la stațiile de radiodifuziune de la Bod şi Băneasa, un nou tip de amplificator logaritmic etc.; sînt lucrări pe care comisia le-a apreciat ca fiind deosebit de interesante. Despre numele proiectanților lor — fireşte — vom mai auzi noutăți, şi asta cît de curînd!

*

Ar mai fi de spus ceva în legătură cu „ceremonia" decernării titlului de inginer. Lucrul în sine, pentru fiecare candidat care a reuşit, marchează un moment deosebit de important. Este încununarea strădaniilor pe care fiecare le-a depus de-a lungul a 5 ani de studenție, transformarea în realitate a unui vis făurit încă de pe băncile liceului. Se impunea deci ca actul oficial să fie ceva mai ceremonios decît simpla citire a calificativelor obținute...

Altădată, (asta înseamnă chiar cu un an în urmă) candidatul era felicitat cu această ocazie de către toți membrii comisiei, iar momentul era, oricum, mai solemn. De data aceasta însă, nici cei cu diplomă de merit n-au fost felicitați...

MARIUS BAJENESCU

DE PESTE HOTARE

Incheierea celei de a 7-a plenare a C.C. al P.M.U.P.

VARȘOVIA 29 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 28 iulie și-a terminat lucrările cea de a 7-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Plenara a adoptat în unanimitate rezoluțiile: „Cu privire la situația politică și economică a țării și sarcinile partidului" și „Cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de șase ani și la principalele prevederi ale planului cincinal pe anii 1956—1960".

Cea de a 7-a plenară a C.C. al P.M.U.P. a trecut în rîndul membrilor Comitetului Central pe tov. H. Jaworska, M. Moczar, B. Ruminski, F. Stawinski, M. Tatarkowsa și A. Worblan, care pînă în prezent au fost membri supleanți.

Plenara a ales ca membri în Biroul Politic al Comitetului Central pe tov. E. Gierok, R. Nowak și A. Rapacki, ca membri supleanți în Biroul Politic al Comitetului Central pe tov. S. Jodrychowski și E. Stawinski. Plenara a aprobat hotărîrea Biroului Politic cu privire la ieșirea tov. I. Berman din componența Biroului Politic al C.C.

Plenara a cooptat în secretariatul C.C. pe tov. Witold Jarosinski. Tov. R. Nowak a fost ales președintele Comisiei Centrale a Controlului de partid.

Comitetul Central a adoptat hotărîrea cu privire la convocarea în martie 1957 a celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Ordinea de zi a Congresului al III-lea și normele de reprezentare vor fi fixate la cea de a 8-a plenară a C.C. al P.M.U.P.

In aclamațiile participanților la cea de a 7-a plenară a C.C. al P.M.U.P. s-a hotărît să se trimită o telegramă de felicitare Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

In telegramă C.C. al P.M.U.P. exprimă sentimente de sinceră prietenie și frăție Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și încercatului său Comitet Central leninist.

★

La închiderea plenarei a rostit o cuvîntare tov. E. Ohab, prim secretar al C.C. al P.M.U.P.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la consfătuirea lucrătorilor din agricultura Kazahstanului

ALMA-ATA 30 (Agerpres). — TASS transmite o expunere a cuvîntării rostită de N. S. Hrușciov la consfătuirea lucrătorilor din agricultura Kazahstanului.

— Este foarte îmbucurător, a spus N. S. Hrușciov, să participi la lucrările unei adunări atît de importante.

La chemarea partidului, sute de mii de patrioți — ruși, ucraineni, kazahi, bieloruși, letoni și reprezentanți ai altor naționalități — au plecat pe pămînturi înțelenite și au dat dovadă de eroism în muncă. In aceasta își găsește expresia marea prietenie a popoarelor U.R.S.S.

Succesele realizate de țara noastră stau mărturie a uriașelor rezerve de care dispunem în dezvoltarea economiei și creșterea nivelului de trai al poporului.

La Congresul al XX-lea al P.C.U.S., partidul a condamnat cultul personalității și a luat măsuri pentru lichidarea urmărilor sale. In conducerea partidului și a țării, la noi s-a statornicit conducerea colectivă. Colectivul conducătorilor sovietici este un colectiv de oameni aleși de partid și popor. Poporul îi alege, el îi controlează, ei trebuie să-i dea socoteală și se bucură de aceleași drepturi ca toți oamenii sovietici. Ei slujesc poporul.

Dușmanii au dorit ca conducerea țării noastre să slăbească, ca puterea noastră de stat să slăbească, dar ei n-au decît să aștepte mult și bine aceasta. Noi, marxiștii sîntem conștienți de importanța organelor puterii sovietice și le vom întări pe toate căile. Vom întări legăturile noastre internaționale, vom consolida prietenia între popoare, vom căuta să obținem noi succese în lupta pentru pace, pentru slăbirea încordării internaționale.

Apoi tov. Hrușciov a stăruit asupra cîtorva probleme ale dezvoltării continue a agriculturii R.S.S. Kazahe, ale creșterii producției agricole în țară.

Vă luați angajamentul, a spus el, să colectați un miliard de puduri de cereale. Acest lucru nu poate să nu bucure, de acest lucru nu se poate să nu fii mîndru.

— Anul acesta, a arătat tov. Hrușciov, avem posibilitatea să colectăm atîtea cereale încît nu numai să satisfacem nevoile curente, ci să și facem mari rezerve de cereale. Dacă vom reuși aceasta, în cazul unei recolte bune, statul va putea anul viitor să micșoreze achizițiile de cereale din colhozuri. Atunci colhozurile vor avea condiții și mai prielnice pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Ele vor vinde de asemenea cereale pe piață. Aceasta va determina o reducere a prețurilor cerealelor pe piață și va contribui la creșterea mai departe a bunăstării poporului.

După ce s-a ocupat de probleme ale strîngerii recoltei și, în special, de organizarea recoltării în două faze a culturilor de cereale, N. S. Hrușciov a vorbit în continuare despre necesitatea de a se întări conducerea concretă a fiecărui colhoz și sovhoz. Aș fi de părere, a spus el în continuare, că este necesar ca în regiune, în raion, iar în cadrul raionului în cele mai mari colhozuri și sovhozuri, să fie trimiși pentru a sprijini pe lucrătorii de la fața locului, oameni cu autoritate, competenți. Firește, ei nu trebuie să se substituie lucrătorilor locali, să-i înlăture de la conducere, ci să-i ajute. Repet, toate acestea trebuie făcute în mod chibzuit, trebuie delegați oameni serioși și nu oameni care încă de joi sau vineri încep să se gîndească cum să se ducă sîmbătă la pescuit și cum se va prinde peștele.

După ce a consacrat o parte considerabilă a cuvîntării sale creșterii oilor, N. S. Hrușciov a atras atenția participanților la consfătuire asupra necesității de a se crește cai în Kazahstan. Unii crescători de oi mi-au spus, a arătat el, că este util ca pe pășuni, mai ales pășuni de iarnă, împreună cu oi să fie întreținuți și cai: caii scormonesc bine zăpada cu copitele și oile, urmînd herghelia, se alimentează cu furajul descoperit. Caii au devenit în prezent la noi „animale sacre" — ei nu sînt folosiți, se pierde interesul față de ei. Or este știut că kazahii se hrănesc cu carne de cal. De ce oare să nu ne concentrăm atenția asupra creșterii cailor? Trebuie să medităm asupra acestei chestiuni. Există cîmpuri unde caii pot paște în tot cursul anului. Să deschidem magazine unde kazahii, tătarii și oamenii de alte naționalități care consumă carne de cal, să o poată cumpăra. Poate ar fi cazul să ne gîndim să vindem mai eftin carnea de cal.

Apoi, N. S. Hrușciov s-a oprit asupra cultivării porumbului. Porumbul, a spus el, și-a dovedit utilitatea. Este foarte plăcut să constatăm acest lucru. Am văzut un porumb de bună calitate în ținutul Altai, în numeroase sovhozuri noi. Dacă se va manifesta grijă față de cultivarea porumbului, ea va da rezultate excepționale. Este necesar în primul rînd să se organizeze producția semințelor de porumb în așa fel încît toate suprafețele să fie însămînțate cu semințe hibride. Este cazul să ne gîndim dacă nu trebuie să se desemneze un grup de oameni de specialitate care să se ocupe cu porumbul, să răspundă pentru elaborarea mașinilor, pentru producția de semințe, pentru instruirea cadrelor etc.

In condițiile Kazahstanului, a spus N. S. Hrușciov în continuare, este necesar să se planteze perdele forestiere. La voi, perdelele forestiere cresc de minune. Intr-un loc am văzut cum feroviarii au plantat o perdea de protecție pe un deal. Copacii se află în stare excelentă. Aș dori să supun examinării dvs. următoarea problemă: sînt de părere că pentru a se obține perdele forestiere nu trebuie folosiți puieți sau semințe, ci trebuie sădiți copaci în vîrstă de cîțiva ani, creînd în acest scop pepiniere forestiere speciale. Experiența și tehnica existente vor permite să se desgroape cu ușurință acești copaci împreună cu un bulgăre de pămînt și să se transplanteze pentru perdele forestiere. Atunci copacii se vor prinde în proporție de 100 la sută. Aceste perdele își vor dovedi repede eficacitatea.

N. S. Hrușciov a acordat în cuvîntarea sa o mare atenție îmbunătățirii funcționării stațiunilor de mașini și tractoare. El a subliniat necesitatea de a se modifica sistemul de aprovizionare a S.M.T.-urilor cu mijloace tehnice.

Este necesar să se organizeze lucrurile astfel încît mașinile să fie trimise S.M.T.-urilor și sovhozurilor numai la cererea directorilor.

In continuare, N. S. Hrușciov a atras atenția participanților la consfătuire asupra necesității de a se mări producția de bumbac, sfeclă de zahăr, de a se dezvolta horticultura și viticultura în Kazahstan.

După aceasta, el a analizat amănunțit problemele îmbunătățirii condițiilor de trai ale muncitorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri, mai ales din sovhozurile nou create pe pămînturi înțelenite. Pentru a se strînge cu succes recolta, a spus N. S. Hrușciov, trebuie să avem grijă de oameni, să le creăm condiții pentru o muncă de înaltă productivitate. Oamenii trebuie să trăiască pe cîmp. De aceea trebuie amenajate tabere de cîmp, trebuie organizată prepararea de hrană sățioasă și gustoasă, trebuie amenajate dușuri pentru ca omul să se poată spăla după lucru, trebuie făcut tot ce este cu putință pentru ca el să se poată odihni bine. Este necesar să avem grijă ca la cămine, cluburi, colțuri roșii să existe cărți, ziare, instrumente muzicale. In sovhozuri lucrează mulți tineri. Trebuie organizată o odihnă plăcută pentru muncitorii tineri. O deosebită atenție trebuie acordată copiilor. Este de datoria conducătorilor sovhozurilor să ia măsuri pentru organizarea de creșe și grădinițe de copii.

In încheierea cuvîntării sale, N. S. Hrușciov s-a oprit asupra problemelor organizării construcțiilor în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri și asupra măririi producției de materiale locale de construcții. Acum cîțiva ani, a spus el, conducătorii organelor agricole și, în special, tov. Benediktov, ministrul Sovhozurilor, au examinat o mașină interesantă. Această mașină confecționează scînduri din talaj de lemn sau din paie. Se poate așeza scheletul care să fie căptușit cu asemenea scînduri. In interior, casa se căptușește cu spaliere. Case de acest tip pot fi construite foarte repede. De ce atunci, tovarășe Benediktov, noi nu am văzut în sovhozuri nici o singură casă de acest tip? Ce vă lipsește? Există paie, există mașina. In fiecare sovhoz, trebuie organizată construirea a cel puțin unei case de acest tip.

Este necesar, a spus N. S. Hrușciov, să se recomande directorilor de S.M.T.-uri și sovhozuri să-și asume organizarea și executarea construcțiilor, precum și folosirea rațională a mijloacelor alocate în acest scop.

N. S. Hrușciov a atras atenția conducătorilor organizațiilor de partid, ai organelor sovietice și agricole, directorilor de S.M.T.-uri și sovhozuri asupra necesității de a îmbunătăți alimentația publică în sovhozuri și S.M.T.-uri.

Incheindu-și cuvîntarea, N. S. Hrușciov a spus: Partidul și guvernul nostru nu are alte interese decît interesele poporului, ele mobilizează toate forțele noastre, toate posibilitățile noastre materiale și spirituale în slujba omului, a poporului, a societății. Sub conducerea partidului comunist poporul sovietic va obține succese noi, fără precedent, va merge și de acum înainte pe calea arătată de Lenin, pe calea comunismului.

Distincțiile acordate la Festivalul cinematografic internațional de la Karlovy Vary

PRAGA 30 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 29 iulie s-a încheiat la Karlovy Vary cel de al 9-lea Festival cinematografic internațional, care a început la 12 iulie. La festival au participat 43 de delegații de cineaști din diferite țări. Și-au prezentat filmele 37 de țări.

Acest festival a fost cel mai mare festival cinematografic internațional din ultimii ani.

Marele premiu a fost decernat filmului francez „Dacă toți tinerii din lume" — realizat de regizorul Christian Jacques.

Premiul „Pentru progresul mondial" a fost decernat filmului japonez „Amurg în amiaza mare" — de regizorul T. Imai.

Premiul „In lupta pentru un om nou" — a fost acordat filmului sovietic „Cazul Rumianțev" — de regizorul I. Heifiț.

Juriul a distins cu un premiu special două filme ungare „Prăpastia" și „Un pahar cu bere". Premiul „Pentru prietenia între popoare" a fost decernat filmului despre vizita în India a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

Cu „premiul tinerilor creatori" a fost distins regizorul brazilian Nelson Pereira Dos Santos, pentru filmul „Rio-40", și regizorul australian Cecil Holmes pentru filmul „Trei povestiri".

Actrița sovietică R. Nifontova, care a interpretat rolul tinerei mame din filmul „Voinița", a fost distinsă cu premiul pentru cea mai bună interpretare a unui rol femenin.

De asemenea premiul pentru cel mai bun rol a fost acordat lui Günther Simion care a interpretat rolul lui Ernst Thälmann din filmul „Ernst Thälmann, conducătorul clasei sale" (R.D. Germană).

A fost acordată o mențiune actorului A. Karamitov (Bulgaria) pentru rolul pe care l-a interpretat în filmul „S-a întîmplat pe stradă".

A fost premiat filmul documentar „Bambuk-fratele meu", realizat prin colaborarea între cineaștii din Polonia și R. D. Vietnam.

Premiul pentru reportaj cinematografic a fost decernat filmului chinez „Drumul duce în Tibet".

Inscripție la o fotografie

Prietenia n-are hotare. Ea este o necesitate a vieții și se naște adesea spontan — din dragoste față de viață, de muncă, de cultură etc. Sentimentul prieteniei inspiră fiecărui om încredere în forțele sale, optimism în viață. Cu cît ești înconjurat de mai mulți prieteni cu atît ești mai fericit, mai sigur pe tine. Căci prietenii între ei își deschid inimile, își împărtășesc bucuriile și necazurile, experiența de muncă, felul de a trăi și de a lupta pentru aspirațiile de pace și progres social ale întregii omeniri. E și firesc deci ca astăzi colaborarea prietenească între popoare, între organizații, între oameni de diferite concepții politice și credințe religioase să ia o amploare tot mai mare. Sentimentul prieteniei sălășluiește în inima fiecărui om cinstit de pe glob și nu e ocazie ca acest sentiment să nu se manifeste. Iată în fotografia noastră pe sovieticul Lipin (unul din cei șase metalurgiști din Ural invitați de Sindicatul C.G.T. al uzinei Fives-Lille) înfrățit cu doi prieteni din grupul gazdelor: tînărul Delgutte (la stînga), ucenic desenator, și Emile Pennequeine — cazangiu. Cu multă bucurie Lipin i-a spus tînărului Delgutte: „Vezi tu, eu am un fiu mare ca tine și de asemenea blond ca tine".

Declarația făcută de M. Sighemițu la sosirea sa la Moscova

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a sosit cu avionul venind de la Stockholm delegația japoneză la tratativele în vederea normalizării relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia. Aceste tratative, care au fost întrerupte în primăvara acestui an, la cererea părții japoneze, urmează să fie reluate, conform înțelegerii, înainte de data de 31 iulie.

Delegația este condusă de dl. Mamoru Sighemițu — ministrul Afacerilor Externe al Japoniei. Din delegație face parte dl. Siunit Mațumoto, care a dus tratativele la Londra în calitate de împuternicit al Japoniei, și alte persoane.

La aerodromul Vnukovo, delegația japoneză a fost întîmpinată de D. T. Șepilov — ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., N. T. Fedorenco — locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., P. N. Kumikin — locțiitor al ministrului Comerțului Exterior și alte persoane.

Printre cei de față se mai aflau reprezentanți ai corpului diplomatic acreditați la Moscova, precum și ziariști sovietici și străini.

Dl. M. Sighemițu a făcut la aerodrom următoarea declarație:

Am sosit la Moscova ca reprezentant al poporului și guvernului Japoniei. Scopul acestor tratative este de a pune capăt fără întîrziere „stării de război" nefirești, care continuă să existe de mai mult de zece ani din momentul încetării războiului, și de a găsi calea spre normalizarea relațiilor sovieto-japoneze.

Stabilirea unor relații de pace trainice între Japonia și Uniunea Sovietică să fie datoria oamenilor de stat ai celor două țări. De aceea, eu cred că trebuie să se găsească o soluție care să satisfacă ambele părți și care în același timp să excludă posibilitatea înrăutățirii pe viitor a relațiilor. Pentru acest scop intenționez să am un schimb de păreri deschis cu reprezentanții de răspundere ai guvernului sovietic, pentru a obține un rezultat favorabil.

NASSER: Naționalizarea Companiei Canalului de Suez — un drept suveran al Egiptului

CAIRO 29 (Agerpres). — In cuvîntarea sa rostită la 28 iulie la Casa Președintelui din Cairo, președintele Nasser a subliniat că naționalizarea Companiei canalului Suez este un drept suveran al Egiptului. Egiptul a naționalizat această companie, care acum este o societate pe acțiuni egipteană. Egiptul va plăti deținătorilor de acțiuni valoarea integrală a acestora.

Noi — a spus președintele Nasser — ne bucurăm de deplină suveranitate și nu vom admite ca vreun stat să atenteze la independența noastră. Imperialiștii au făcut mare zarvă în legătură cu naționalizarea Companiei canalului Suez. Dar ei trebuie să înțeleagă că acum Egiptul nu mai este același ca înainte. Noi sîntem acum mult mai puternici decît în trecut.

Drept răspuns la amenințările imperialiștilor, poporul egiptean proclamă mobilizarea generală

Președintele Nasser a spus că, drept răspuns la amenințările imperialiștilor, poporul egiptean proclamă mobilizarea generală. Nici guvernul și nici președintele nu declară mobilizarea, ci însuși poporul, pentru a-și apăra independența. Poporul știe ce sînt imperialismul și intrigile imperialiste. Poporul cere întărirea securității sale. Noi sîntem astăzi mai puternici decît bănuiesc imperialiștii. Poporul nostru știe cum să-și apere suveranitatea și independența și el va lupta pentru drepturile sale pînă la ultima picătură de sînge.

Zarva stîrnită la Londra și la Paris în legătură cu naționalizarea Companiei canalului Suez — a continuat Nasser — nu are nici un temei sau bază legală. Naționalizarea este o chestiune internă a Egiptului. Imperialiștii care sug sîngele popoarelor se amestecă în chestiunile interne ale celorlalte state. Protestul declarat Egiptului de către guvernul englez constituie un amestec în treburile noastre interne. Noi vom plăti Angliei 44 la sută din valoarea totală a acțiunilor care au aparținut anterior Egiptului și au fost acaparate cu forța de către Anglia. Zarva stîrnită în Anglia arată că această țară nu intenționa restituirea către Egipt a canalului după 12 ani, dată la care expira valabilitatea concesiunii.

Noi — a spus în continuare Nasser — am respins protestul englez și am trimis Angliei nota înapoi, deoarece Anglia nu are dreptul să se amestece în treburile noastre, căci noi nu facem parte din Imperiul britanic. Eu nu voi răspunde la comportarea lipsită de tact a Franței și la atitudinea necuviincioasă față de ambasadorul nostru la Paris, arătată de ministrul Afacerilor Externe al Franței.

Noi sîntem gata pentru orice eventualitate. Noi vom răspunde la lovituri prin lovituri. Eu avertizez pe imperialiști că trucurile și amestecul lor nu pot decît primejdui navigația în canalul Suez. La două zile după naționalizare, navigația prin canal se desfășoară în mod normal. Responsabilitatea pentru complicații va reveni Franței și Angliei.

Canalul Suez se află pe teritoriul egiptean, iar noi vom asigura securitatea navigației. Eu avertizez Anglia și Franța să nu transforme problema naționalizării, care este o chestiune internă a Egiptului, într-o problemă politică internațională. Noi ne vom apăra drepturile, suveranitatea și independența.

Cuvîntarea lui Nasser a fost salutată de aplauzele furtunoase ale celor de față.

Naționalizarea unei societăți particulare de navigație

CAIRO 30 (Agerpres). — După cum relatează ziarul egiptean „Al. Ahram", Ahmed Abdalah El Sarabasi, ministrul Lucrărilor Publice al Egiptului, a emis un ordin cu privire la naționalizarea societății particulare de navigație „Al Manzala Al-Buheira", care controlează navigația pe lacul Al-Manzala prin canalul care unește orașele Damiette, Al-Matarla și Port Said. Administrarea acestei societăți a fost încredințată unui comitet guvernamental.

In ordinul ministrului se arată că verificarea activității societății a stabilit că conducerea ei nu a asigurat desfășurarea cu succes a lucrărilor societății, ceea ce a creat o primejdie pentru navigația prin canal. Societatea datora de asemenea mari sume de bani guvernului egiptean.

Blocarea creditelor egiptene din Anglia

CAIRO 30 (Agerpres). — TASS transmite: La Cairo a fost dată publicității declarația Ministerului de Finanțe al Egiptului în care sînt condamnate cu hotărîre acțiunile guvernului englez care a blocat creditele egiptene din Anglia, ca răspuns la hotărîrea guvernului egiptean de a naționaliza Societatea Canalului de Suez.

Aceste acțiuni ale autorităților engleze, se spune în declarație, constituie o încălcare a dreptului internațional, și a angajamentelor asumate de guvernul englez, potrivit acordurilor încheiate între cele două țări. Creditele Egiptului reprezintă investițiile de capital egiptene pe mai mulți ani. Prin blocarea acestor credite Anglia urmărește să împiedice dezvoltarea economică a Egiptului.

In declarație se subliniază că politica națională independentă dusă de guvernul egiptean în ultimii ani a asigurat statului o bază financiară trainică iar situația economiei egiptene permite Egiptului să se împotrivească acțiunilor întreprinse împotriva lui de guvernul englez.

Un gest al ambasadorului Egiptului în S.U.A.

WASHINGTON 29 (Agerpres). — TASS transmite: Secretarul de stat adjunct al S.U.A., Hoover, a remis ambasadorului Egiptului Husein, un protest împotriva „declarațiilor inexacte și care induc în eroare, făcute pe un ton neponderat", care ar fi existat în cuvîntările rostite de președintele Nasser în ultimele zile și mai ales în cuvîntarea pe care a rostit-o la 26 iulie la mitingul de la Alexandria.

In știre se arată că ambasadorul Egiptului, Husein, a refuzat să primească protestul.

Tratativele anglo-franco-americane

LONDRA 30 (Agerpres). — In seara zilei de 29 iulie la Londra s-au deschis tratativele anglo-franco-americane la care iau parte Selwin Lloyd, ministrul afacerilor externe al Angliei, Christian Pineau, ministrul afacerilor externe al Franței, Robert Murphy, subsecretar de stat adjunct al S.U.A. Din relatările presei reiese că scopul principal al acestor tratative este discutarea măsurilor menite să exercite presiuni asupra guvernului și opiniei publice din Egipt în legătură cu naționalizarea societății Canalului de Suez.

Declarația lui Eden în Camera Comunelor

LONDRA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La Londra continuă tratativele anglo-franco-americane, începute la 29 iulie, în legătură cu hotărîrea guvernului egiptean privind naționalizarea societății Canalului de Suez și cu măsurile menite să influențeze Egiptul. La 30 iulie, a avut loc o nouă întrevedere între miniștrii Afacerilor Externe ai Angliei și Franței, Selwyn Lloyd și Christian Pineau cu subsecretarul de stat adjunct al S.U.A., Robert Murphy. Această întrevedere a fost precedată de un consiliu al cabinetului englez, convocat de primul ministru Eden, la care au asistat de asemenea șefii de stat major ai Angliei.

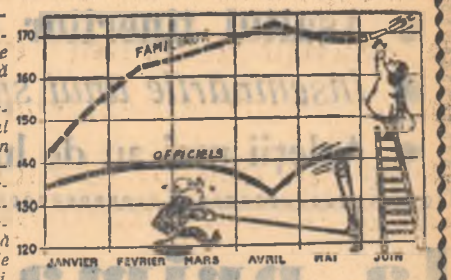
La 30 iulie, Eden a făcut în Camera Comunelor o declarație cu privire la problema societății Canalului de Suez.

El, a comunicat măsurile luate de guvernul englez, și care au intrat în vigoare la 27 iulie: instituirea unui control asupra tuturor conturilor de lire sterline pe care le are Egiptul la Banca Angliei și înghețarea tuturor activelor din Anglia ale societății Canalului de Suez.

Invocînd tratativele dintre Lloyd, Pineau și Murphy, Eden a declarat că nu poate vorbi amănunțit despre aceste tratative, deoarece ele mai continuă încă, totuși a spus următoarele: „Nici un fel de acorduri cu privire la viitorul acestei mari căi maritime internaționale nu pot fi acceptabile pentru guvernul englez dacă prin aceste acorduri Canalul de Suez va trece sub controlul neîngrădit al unui singur stat care, după cum au arătat recentele evenimente, îl va putea folosi exclusiv în scopurile politicii sale naționale".

Eden a promis că la 31 iulie sau 1 august va face o declarație mai amănunțită asupra rezultatelor tratativelor dintre Lloyd, Pineau și Murphy.

„STATISTICA OFICIALĂ ȘI GOSPODINA"

Graficul-caricatură publicat alăturat este reprodus după săptămînalul francez „Express". Desenul — plin de un umor amar — reprezintă disproporțiile dintre prețurile reale de pe piață și datele oficiale ale statisticii, care încearcă să îmbrace totul într-o culoare trandafirie. Gospodina, cățărată pe ultima treaptă a scării — deci la capătul resurselor materiale provenite din salariul soțului — caută în zadar să ajungă la prețurile (linia punctată) care urcă mereu. Pe de altă parte, statisticianul cu creionul după ureche se străduiește să tragă în jos curba oficială a prețurilor (bineînțeles, nu și prețurile înseși, căci nu-i stă în putere s-o facă).

Această metodă a strutului folosită de statistica oficială franceză nu schimbă cu nimic situația existentă. „Pe zi ce trece, gospodinele cheltuiesc pentru alimente tot mai mulți bani" — scrie săptămînalul francez. Intr-adevăr, în ultimele luni, după datele specialiștilor, prețurile la produsele alimentare s-au urcat în Franța cu 20 la sută, fapt despre care statistica oficială nu suflă nici un cuvînt. Sistemul statisticienilor nu e prea complicat — arată „Express" — ci pur și simplu „trec cu vederea" prețurile zarzavaturilor, ale fructelor și ale altor alimente, prețuri care s-au ridicat cu 50 la sută în comparație cu anul trecut.

„Asemenea acțiuni — scrie în încheiere săptămînalul „Express" — permit oficialităților să ignoreze creșterea prețurilor și, mai mult, să vorbească chiar despre o așa zisă scădere a costului vieții. Dar faptele în nici un caz nu confirmă acest lucru, ci vorbesc despre contrariul".

Sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare

BUDAPESTA 30 (Agerpres). M.T.I. transmite: La 30 iulie s-a deschis la Budapesta sesiunea Adunării de Stat a R.P. Ungare.

Deschizînd sesiunea, Ronai Sandor, președintele Adunării de Stat a subliniat legăturile crescînde și tot mai puternice dintre parlamentele din întreaga lume și îndeosebi dintre parlamentele țărilor lagărului socialist.

Apoi sesiunea a ascultat și a aprobat raportul de activitate al Prezidiului R.P. Ungare în perioada care a trecut de la ultima sesiune, raport care a fost prezentat de Istvan Kristop, secretar al Prezidiului.

La propunerea Prezidiului R.P. Ungare, Adunarea de Stat l-a eliberat pe Ernö Gerö din funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, pe Janos Boldoczki din funcția de ministru al Afacerilor Externe, pe Arpad Kiss din funcția de ministru al Industriei Chimice și Energetice, pe Altomare Ivan — din funcția de ministru al Industriei Alimentare, pe Tibor Erdelyi Gruz — din funcția de ministru al Invățămîntului Public, pe Sandor Czottner — din funcția de ministru al Industriei Cărbunelui.

Sesiunea Adunării de Stat l-a ales pe Istvan Hidas în funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, pe Gyorgy Marosan — vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, pe Imre Horvath — ministru al Afacerilor Externe, pe Sandor Horvath — ministru al Ministerului reorganizat al Industriei Miniere și Energetice, pe Gergely Szabo — ministru al Industriei Chimice, pe Rezso Nyvers — ministru al Industriei Alimentare, pe Albert Konya — ministru al Invățămîntului Public.

Deputații Bela Veg și Ferenc Nezval au cerut să fie eliberați din funcția de membri ai Prezidiului R.P. Ungare. Cererea lor a fost satisfăcută. Adunarea de Stat i-a ales pe Ernö Gerö și Ronai Sandor în funcția de membri ai Prezidiului R.P. Ungare.

Mihaly Farkas, fost ministru al Apărării Naționale, a renunțat la mandatul de deputat.

La ședința din 30 iulie, Adunarea de Stat a ascultat raportul de activitate al Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare, prezentat de Andras Hegedüs.

Declarația lui V. Siroky la Adunarea Națională a R. Cehoslovace

PRAGA 30 (Agerpres). — CETEKA transmite: La 30 iulie, în cadrul celei de a 11-a sesiuni a Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace, primul ministru Viliam Siroky a făcut o declarație în numele guvernului. Vorbitorul a subliniat schimbările importante care s-au produs în ultima vreme în situația internațională, datorită inițiativei Uniunii Sovietice și a arătat că poporul cehoslovac sprijină în întregime politica îndreptată spre slăbirea continuă a încordării în relațiile dintre diferitele țări. El a vorbit apoi amănunțit despre situația internă a țării.

Primul ministru a subliniat necesitatea dezvoltării cu precădere a industriei grele, mai ales a construcției de mașini. Totodată, a spus el în continuare, guvernul pune pe unul din primele locuri sarcina avîntului agriculturii.

V. Siroky a anunțat că începînd de la 1 octombrie săptămîna de lucru va fi redusă la 46 ore fără reducerea salariului, iar în cursul celui de-al doilea cincinal va fi introdusă ziua de lucru de șapte ore.

In cel de-al doilea cincinal, a spus V. Siroky, ne propunem noi sarcini importante în domeniul ridicării nivelului de trai. Pînă în 1960 vrem să mărim salariul real cu o treime față de nivelul atins în 1955.

Ultima parte a cuvîntării sale, V. Siroky a consacrat-o proiectului de lege cu privire la lărgirea împuternicirilor organelor naționale slovace, prezentat spre examinare sesiunii.

Ministrul Comerțului Exterior a primit pe industriașul american J. B. O'Connor

In dimineața zilei de luni, industriașul american John Brislan O'Connor, reprezentînd Grupul Dresser Industries din S.U.A., a fost primit de ministrul Comerțului Exterior al R.P.R., Marcel Popescu.

Discuțiile avute cu această ocazie s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

Informații

● Zilele acestea tov. Horvath Ymre, președintele Institutului pentru relațiile culturale cu străinătatea din R.P. Ungară a făcut o vizită în țara noastră.

Luni dimineața oaspetele a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie.

● La invitația Ministerului Comerțului Exterior, duminică la amiază, au sosit în Capitală venind de la Moscova, industriașul american dl. John Brislan O'Connor, cu soția, împreună cu dl. Charles Louis Rowan, expert în probleme petrolifere, cu soția

● La invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., duminică a sosit în Capitală, în cadrul „vacanțelor păcii", d-ra Marie Philibert, secretara organizației profesorilor pentru pace din Anglia, d-na Doreen Phillis Chadwick, secretara Federației femeilor pentru pace din Anglia răsăriteană, d-na Rhea Dear, secretara consiliului păcii din Columbia britanică (Canada) și d-na Jean Stewart, director comercial al revistei „Orizonturi".

(Agerpres).

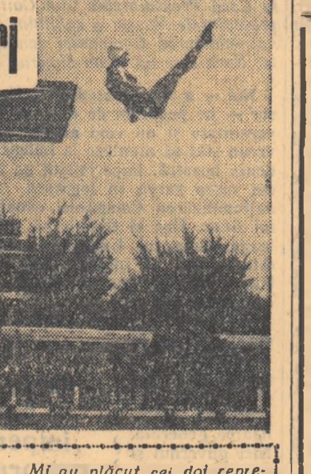
SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Gh. Doja, Libertății: Roșu și Negru (seria I-a); **Magheru, Vasile Alecsandri, Elena Pavel, Doina, T. Vladimirescu, Volga:** Iartă-mă; **Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, 1 Mai:** Contele de Monte Cristo (seria II-a); **Infrățirea între popoare:** Cercul diabolic; **Maxim Gorki:** Peripețiile bravului soldat Șweik; **Timpuri Noi:** Vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Anglia — complectare un nou film de desen animat; **Lumina, Moșilor:** Contele de Monte Cristo (seria I-a); **Central:** Serenada străzii; **Victoria, Olga Bancic:** Amanții din Toledo; **Tineretului:** O sărutare furată; **Alex. Popov:** Poemul pedagogic; **Grivița:** Bel-Ami; **Vasile Roaită:** Accidentul; **Cultural, Alex. Sahia:** Chitarele dragostei; **C. David:** Insula fără nume; **Arta:** Dragoste pierdută; **Unirea, Miorița:** Melodii nemuritoare; **Munca:** Bancnota de un milion de lire sterline; **Carpați:** Ganga; **23 August:** Lecția vieții; **Donca Simo:** Rio Escondido; **Gh. Coșbuc:** Spectacol de varietăți; **Ilie Pintilie:** Curg apele tulburi; **Popular:** Sciuscia; **M. Eminescu:** Tata, mama, bona și eu; **8 Mai:** Popescu 10 în control și La mere; **N. Bălcescu:** Trei starturi; **Aurel Vlaicu:** Cavalerul fără lege; **8 Martie:** Pumnul de fier.

- Recordurile înotătorilor
- Inceputurile jocurilor Olimpice
- **Asaltul tinerilor cicliști**
- *Insemnările unui sportiv*
- **Atleții mai au de lucru**

Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport

Tinerii înotători romîni și maghiari la prima întîlnire

Iubitorii de natație din Capitală au avut posibilitatea să urmărească sîmbătă și duminică la bazinul de înot de la complexul sportiv „Dante Gherman" (strandul tineretului) un minunat spectacol sportiv furnizat de întîlnirea internațională dintre reprezentativele de tineret ale R.P.R. și R.P. Ungare la înot, polo și sărituri. Desigur că pentru înotătorii maghiari acest concurs nu a fost chiar atît de ușor cum se părea la prima vedere, deoarece marea lor majoritate participau pentru prima oară la un concurs internațional. Oaspeții au prezentat la startul probelor o seamă de tineri și tinere, care în ultimele concursuri au obținut rezultate de valoare internațională. De remarcat este faptul că toți înotătorii maghiari sînt de vîrsta juniorilor. Astfel „mezinul" echipei este înotătorul Reka Bodoki în etate de 15 ani, în timp ce la fete cea mai tînără este Ecaterina Tokaci în vîrstă de numai 14 ani și care mai poartă încă pe bluza tre-

Boroș Katalin

ningului insigna de... pionier! Cel mai „vîrstnic" este Vero Karpati care are aproape 20 de ani. Țara noastră a fost reprezentată de o formație tînără și destul de bine pregătită. Ea a reușit să dea mult de „furcă" reprezentanților natației din țara vecină și prietenă.

Prima probă de înot și anume cea de 400 m. liber fete a adus cu prima victorie a oaspeților dar și cu stabilirea de către reprezentanta țării noastre Ingrith Rochte (clasată pe locul III) a unui nou record republican de juniori cu timpul de 5'58"4/10. Vechiul record era de 5'58"8/10 și aparținea Margaretei Wittgenstein. Cu multă nerăbdare a fost așteptată cursa de 200 m. fluture băieți. De data aceasta primele două locuri au revenit reprezentanților noștri (I. Alexandru Popescu 2'38"5/10). Proba de 100 m. spate fete ne-a adus o mare satisfacție. Inotătoarea noastră Maria Both clasîndu-se pe locul I cu timpul de 1'16"6/10 a stabilit un nou și valoros record R.P.R. Vechiul record era de 1'17"4/10 și îi aparținea tot ei. Mihai Mitrofan și Felix Heitz au fost principalii animatori ai cursei de 200 m. bras. La sfîrșitul unei curse extrem de puternice cei doi romîni au ocupat în ordine primele locuri.

„Aveți în persoana înotătoarei Maria Both o mare speranță a natației romînești. Ea are multă forță și o excelentă plutire. Mi-au plăcut brasiștii romîni Mitrofan și Heitz fiindcă au dat dovadă în primul rînd de multă voință și combativitate. Doresc natației din Romînia mult progres și cît mai multe întîlniri internaționale".

TECSOY HENRIK
antrenor maghiar la înot

Ștafeta de 4x100 m. mixt fete și 4x100 m. liber băieți a revenit

Mitrofan Mihai

la mare luptă echipelor R.P. Ungare.

La întrecerile de sărituri de pe trambulina de 3 m. au participat doar trei concurenți și anume Klaus și Herbert Wittenberger (R.P.R.) și Istvan Bacskai (R.P.U.). Săriturile au fost executate cu o înaltă măiestrie de concurenți care s-au clasat astfel: 1. Istvan Bacskai (R.P.U.) 135,59 pct. 2. Herbert Wittenberger (R.P.R.) 135,15 pct., 3. Klaus Wittenberger (R.P.R.) 128,21 pct. La întrecerile neoficiale de sărituri feminine (au fost neoficiale deoarece au participat numai două concurente maghiare) locul I a revenit studentei Clara Militărescu de la academia de muzică din Budapesta cu 117,54 puncte.

In primul meci de polo echipa noastră a cedat la limită în fața echipei maghiare cu scorul de 4—3 (2—2).

Ziua a doua de concurs a fost din nou „împînzită" de dispute dîrze și de o frumusețe rară. După proba 400 m. liber băieți cîștigată de I. Balazs (R.P.U.) cu timpul de 4'55" a urmat proba de 100 m. fluture băieți, în care din nou cei doi reprezentanți ai noștri care cu o zi înainte la 200 m. fluture au ocupat locurile fruntașe. Clasamentul în această probă este următorul: 1. A. Popescu (R.P.R.) 1'5"5/10; 2. Olaru (R.P.R.) 1'8"2/10; 3. Müller (R.P.U.) 1'9"5/10; 4. Arady (R.P.U.) 1'16"9/10. De asemenea Mihai Mitrofan (R.P.R.) a cîștigat și proba de 100 m. bras cu 1'14"2/10 urmat de Felix Heitz (R.P.R.) cu 1'15"2/10.

La săriturile de pe turnul de la 10 m. primele două locuri au revenit fraților Wittenberger (R.P.R.) care au dovedit o tehnică avansată. Locul III a fost ocupat de maghiarul Istvan Bacskai.

Cel de al doilea meci de polo pe apă dintre cele două reprezentative de tineret a revenit de data aceasta echipei noastre cu scorul de 5—4 (4—2).

„Mi-au plăcut cei doi reprezentanți ai țării dumneavoastră la sărituri. Au cunoștințe avansate și sînt bine pregătiți fizicește, dar le lipsește, după părerea mea, experiența marilor concursuri internaționale. De aceea am dori să-i vedem la mai multe concursuri și antrenamente la Budapesta, alături de cei mai buni săritori din Ungaria".

HIDVEGHI
antrenor maghiar la sărituri

Primul examen — CU SUCCES

Mărturisim sincer că duminică dimineață, cînd ne-am îndreptat spre startul concursului școlilor de tineret, nu bănuiam că vom asista la o întrecere atît de viu disputată, care să ne facă să uităm că sîntem la o probă a celor aflați la „primii pași în ciclism", și să ne determine să nu regretăm o clipă că am preferat acest concurs în locul fazei finale a campionatului republican de fond. Și, într-adevăr, toți cei care am urmărit cursa, am fost pe deplin satisfăcuți de cele constatate. In primul rînd, tinerii din aceste școli au dovedit că știu să pedaleze, nu glumă. Un fapt demn de remarcat este acela că mulți din cei 40 de elevi ai școlilor de tineret rulează suplu, au o poziție bună pe bicicletă și cunosc tehnica pedalajului. De pildă, C. Moiceanu (București), care se arată demn urmaș al fratelui său, maestrul sportului Gabriel Moiceanu, Petre Mocanu (Giurgiu) etc. Alții, bine „clădiți" fizicește, sînt înzestrați cu multă combativitate: Ion Angelescu (Ploești). C. Florescu (București), D. Ionescu (Ploești). Combativitate, dar nu întotdeauna bine plasată, au avut și V. Torok (Orașul Stalin), N. Mușa (Orașul Stalin).

Totodată, parte din concurenți au demonstrat că știu să ruleze în pluton, cunosc tehnica schimbului la conducere, ca de pildă, N. Marinescu (Giurgiu), A. Poenaru și D. Dulu (Ploești). Firește, au fost și cîțiva mai puțin pregătiți: Pandele Mocanu din Giurgiu (17 ani), Ioan Sitz (Orașul Stalin), acesta avînd și scuza unui material impropriu. In cursa pe echipe, brăilenii M. Voinea, M. Simion, A. Enache și S. Duță, cîștigătorii probei, au dovedit omogenitate și bună pregătire în această direcție. Dar, desigur, ne-ar trebui mult spațiu să vorbim despre fiecare.

Se desprinde însă un fapt cert și îmbucurător: în cadrul școlilor de tineret s-a muncit cu sîrguință și roadele nu au întîrziat să se arate. Este cazul să subliniem aci meritele antrenorilor Virgil Mormocea (Brăila), Ion Dolete (Ploești), Constantin Cîrjan (București), Marin Papureu (Giurgiu).

Din punct de vedere tehnic, tineretul se află la un nivel de pregătire mai mult decît îmbucurător. Peste 38 km. medie orară în proba pe echipe și 37 km. în cursa de 100 km., cu plecarea în grup, sînt cifre pe deplin grăitoare în acest sens.

In concluzie, primul examen al cicliștilor din școlile de tineret, a dat roade frumoase care deschid largi perspective acestor pepiniere de noi talente.

S. SPIREA

Două recorduri și...
o comportare slabă

Dintre rezultatele înregistrate în cadrul întîlnirii internaționale de atletism dintre echipele de juniori ale R. Cehoslovace, R.P. Polone și R.P.R., care s-a desfășurat la Praga merită toată atenția cele două noi recorduri realizate de juniorii noștri. In proba de triplu salt, tînărul Mircea Stein a realizat 14,56 m., iar Dan Stoian a reușit o aruncare de 14,25 m., rezultat care i-a adus victoria în proba de aruncarea greutății și totodată un nou record de juniori al R.P.R. Față de juniorii cehoslovaci și polonezi cu care s-au întrecut în această întîlnire, juniorii noștri au obținut însă rezultate sub posibilitățile lor reale.

Scorurile finale în cele șase meciuri sînt următoarele: **R.P. Polonă—R. Cehoslovacă:** băieți 114,5—73,5, fete 48—56; **R.P. Polonă—R.P. Romînă:** băieți 115—74, fete: 52—52; **R.P. Cehoslovacă—R.P. Romînă:** băieți: 102—87, fete: 63—43.

Sperăm că în întîlnirile de azi pe care juniorii noștri le susțin în localitățile Usti și Znojmo se vor apropia de performanțele lor, și chiar le vor depăși.

UN SALUT NEOBIȘNUIT

O plută obișnuită pe Bistrița? Nu! Această plută este purtătoarea ștafetei nautico-terestre care duce cu ea mesajul de salut marinarilor din flota noastră comercială și marinarilor din Forțele Maritime Militare cu ocazia Zilei Marinei R.P.R.

Pornită tocmai de sus de la Cîrlibaba, de-a lungul traseului Vatra Dornei, Broșteni, Ceahlău, P. Neamț, Buhuși, Bacău, ștafeta a fost purtată de numeroși tineri. Peste tot, pluta purtătoare a mesajului marinăresc a fost întîmpinată de populația localnică cu căldură.

In fotografia noastră pluta purtătoare a ștafetei se îndreaptă spre locul de predare — purtătorilor din raionul Bacău.

C. ANDREESCU
N. VRINCEANU

Pe aeroportul Tușino

Au început campionatele mondiale de parașutism sportiv

In dimineața zilei de 29 iulie, pe aerodromul Tușino din Moscova a început cea de a III-a ediție a campionatelor mondiale de parașutism sportiv organizate de Aeroclubul central al U.R.S.S. „V. P. Cikalov".

In prima zi a campionatelor s-a desfășurat proba de salt de la 600 m. cu aterizarea în punct fix. Din cauza vîntului extrem de puternic întrecerile au trebuit să fie amînate cu două ore.

Fiecare concurent a avut dreptul la două sărituri dar din cauza timpului înaintat, în prima zi a campionatelor nu s-a putut efectua decît o singură săritură. Cel mai bun rezultat al zilei, a fost înregistrat de cehoslovacul Jiri Krivan care a atins solul la 1.68 m. de centrul cercului. Pe locurile următoare se găsesc Sanvorn (S.U.A.) 2.35 m. și Peklin (U.R.S.S.) 3,23 m.

Reprezentanții noștri Ion Negroiu și Gh. Iancu au aterizat la 13,32 și respectiv 22,85 m. de centrul cercului.

Intrecerile continuă timp de 10 zile.

COMENTARII
Plecat-au șase de la start...

Dumitru Osiac, antrenor în cadrul asociației „Locomotiva", e supărat „foc". De ce să fie criticat în ziar? Ziariștii ăștia, obișnuiește dînsul să spuie, s-au învățat numai cu recorduri mondiale! Ei nu vor să înțeleagă că o bună parte din participanții la campionatul de atletism pe echipe al Capitalei sînt tineri, sînt începători, care nu pot deveni recordmeni peste noapte.

Tovarășul Osiac are dreptate. Noi credem însă că acești tineri despre care e vorba, nu pot deveni în nici un caz nici atleți peste noapte. Fără îndoială că mobilizarea unui mare număr de tineri la acest campionat a fost un lucru bun, dar aici mai trebuie ținut seama și de faptul că aceste întreceri au avut scopul de a realiza performanțe cît mai bune, iar cei mai puțini pregătiți să învețe din experiența celor mai buni. Majoritatea spectatorilor aflați pe stadion în zilele concursului se întrebau, pe bună dreptate: ce caută în această întrecere tineri ale căror „performanțe" puteau fi ușor depășite de orice... amator de sport și chiar de un pionier de 13 ani.

Cîteva exemple vor fi edificatoare: la proba de disc femei, E. Marțan (Dinamo) nu a reușit mai mult de 12,98 m. Nu vom compara rezultatul ei cu recordul național, pentru a nu se supăra tovarășul Osiac, ci cu rezultatul primei clasate în acest concurs care este de 33,64 m. Asemenea cazuri s-au văzut și în alte probe. Fără îndoială că noi nu criticăm pe aceste tinere. Nu ele sînt vinovate că nu știu cum se ține în mînă discul sau sulița ci... să mă ierte tov. Osiac, antrenorii care nu le-au învățat.

In campionatul Capitalei nu vin tinerii să învețe cum se sar gardurile, cum se aruncă greutatea sau discul, ci să realizeze rezultate cît de cît bune.

Adevărul, oricît ar fi el de trist, trebuie spus: și acum, în colectivele sportive se acordă prea puțină atenție atletismului și, în special atleților tineri. Aceasta au dovedit-o cu prisosință întrecerile campionatului de atletism pe echipe al Capitalei. Asociațiile au fost interesate numai să realizeze cît mai multe puncte. Pentru aceasta, mărșăluitorii au fost puși să alerge și în probele de fond și viteză, viteziștii au participat la aruncarea greutății și dacă ar fi fost o probă de lupte clasice, să zicem, cu siguranță că ar fi participat și la ea, numai puncte să „iasă" și astfel echipa să cîștige.

Din cauza acestor blestemate de puncte, constatînd că nu au șanse să acumuleze prea multe, echipele „Energia" și „Voința" s-au retras din concurs. Tot pentru că nu puteau realiza cît mai multe puncte, asociația „Constructorul" și altele nu au participat la concurs. Pentru puncte, atleții luau doar startul și abandonau după 5—10 metri parcurși. (Dacă nu participau de loc, asociația respectivă era sancționată cu scăderea unui număr de puncte). Despre aceștia din urmă, în rîndurile spectatorilor din tribune circula următoarea epigramă: „Plecat-au șase de la start, și-a terminat doar unul".

Credem că e de datoria comisiei orășenești de atletism să se preocupe îndeaproape — nu așa cum a făcut pînă acum — de organizarea și buna desfășurare a concursurilor.

JOCURILE OLIMPICE
DE-A LUNGUL VEACURILOR

Cu numărul de față începem publicarea la această rubrică a unui ciclu de materiale dedicate Jocurilor Olimpice. Și, bine înțeles, vom începe prin a vă prezenta cîteva date și amănunte în legătură cu istoria acestor jocuri. Apoi, rubrica va cuprinde știri, rezultate, diverse amănunte despre pregătirile ce se fac în întreaga lume în vederea celei mai importante competiții sportive a anului 1956, Jocurile Olimpice.

★

Așezată în nord-vestul peninsulei Peloponez, în valea Alpheos, rîu cu ape leneșe, pe o cîmpie presărată cu măslini, plopi și pini, Olympia nu era un oraș, ci un lăcaș al jocului aflat pe teritoriul statului grec — Elada.

In centrul Olympiei se afla mărețul templu al lui Zeus, cea mai mare divinitate greacă, în cinstea căruia aveau loc aceste serbări sportive.

Stadionul olimpic era așezat la poalele dealului Altio, în apropierea Sanctuarului. Alături de stadion, înconjurat de colonade sub care se așezau statuile din lemn și marmură ale învingătorilor, se înălța gimnaziul olimpic. Aici, pe o estradă special amenajată, își disputau întîietatea săritorii și luptătorii.

Unele date istorice ne spun că în vecinătatea altarului zeiței Hera, aflat în Olympia, s-au stabilit în epoca pre-elenică jocurile olimpice cu caracter local, în care au fost angrenate mai apoi, pe măsură ce timpul trecea, tot mai multe state grecești.

Prima dată concretă care marchează, de altfel, și începutul oficial al jocurilor olimpice, este legată de numele lui Korebos. In anul 776 înaintea erei noastre acesta a cîștigat în stadionul olimpic premiul de alergare, iar numele său a fost înscris pe tabla de onoare.

Jocurile olimpice aveau loc la fiecare patru ani. Durata lor era de 5 zile și începeau aproximativ la 27 iulie. Intervalul dintre două jocuri se numea Olimpiadă și avea 1457 zile. Alegerea jocurilor olimpice ca măsură a timpului la greci arată importanța extraordinară ce se acorda acestor jocuri. Se spune, de exemplu, că lupta de la Thermopile a avut loc în primul an al Olympiadei 75 (anul 480 înaintea erei noastre).

Importanța și interesul deosebit pe care vechii greci le acordau jocurilor olimpice mai reies, de asemenea, și din numărul mare de vizitatori care frecventau Olympia în perioada jocurilor. Afluența continuă a acestora avea aspectul unui pelerinaj. Olympia era socotită sacră și inviolabilă. In timpul jocurilor se întindea, pe întreg pămîntul grec, un armistițiu tacit. Războaiele dintre cetăți trebuiau să înceteze. Regi, tirani și arhonți suspendau ostilitățile. Trupele depuneau armele la frontiera Eladei. Era perioada „păcii sfinte".

Despre cîteva bazine de înot

Unul dintre cele mai iubite și practicate sporturi de către tineri este fără îndoială înotul. La dispoziția iubitorilor natației stau în multe orașe ale țării bazine de înot frumoase și bine utilate. Printre acestea amintim pe cele de la Timișoara, Cluj, Oradea, Lugoj, Rîmnicu Vîlcea, Pitești etc. In localitățile amintite mai sus există astăzi o impresionantă activitate la natație. Și asta se poate spune că se datorește în mare măsură existenței bazinelor de înot ce sînt puse la dispoziția tineretului.

Există însă multe localități în țară — cu foarte mulți iubitori de natație — în care din lipsa de interes manifestată de organele tutelare, bazinele de înot sînt încă închise, nu sînt puse la dispoziția celor ce vor să învețe înotul. Să încercăm să vă prezentăm cîteva. In primul rînd vrem să vorbim despre bazinul de înot al colectivului sportiv „Energia" din Oțelul Roșu. O construcție frumoasă, chiar elegantă, am putea spune, este pe cale de a se devaloriza. Bazinul este neîngrijit de la începutul sezonului. In plus, el nu contribuie la dezvoltarea acestui sport în rîndurile tinerilor.

In Valea Jiului, pe lîngă celelalte sporturi care se bucură de o mare popularitate în rîndurile minerilor, cum ar fi de pildă, fotbalul, atletismul, boxul, baschetul, tinerii practicau cu plăcere pînă nu de mult și înotul. Dar, începînd cu anul acesta, lucrurile s-au schimbat. Prin atitudinea „plină de grijă" de „dragoste" pe care noi încă nu o înțelegem probabil, marele bazin de înot de la Petrila a fost transformat în niște gropi cu moloz și blocuri de piatră, iar cel de la Lupeni este și el permanent în reparații...

Uneori întîlnești orașe unde aceste deficiențe lipsesc, dar apar altele care împiedică dezvoltarea pe o treaptă mai mare a înotului. La Cugir, de pildă, unde există mai multe bazine de înot, conducerea Uzinelor Metalurgice a socotit că este bine să ceară... bani înotătorilor pentru antrenamentele ce le fac la bazin. Desigur că astfel de metodă nu contribuie cîtuși de puțin la dezvoltarea înotului, la atragerea de noi tineri spre acest plăcut și util sport.

7—1: un rezultat edificator

Duminică după amiază echipa de fotbal „Dinamo" Orașul Stalin a întîlnit pe stadionul Republicii din Capitală formația poloneză Lechia Gdansk — clasată pe locul doi în prima categorie a campionatului polonez. Dinamoviștii au prestat un joc excelent și au învins cu o manieră care nu mai poate da loc la discuții: 7—1 (5—1).

Frumoasa victorie de duminică creează o atmosferă de optimism în sînul formației dinamoviștilor, care duminica aceasta vor avea de dat un nou examen serios, la Leipzig.

Fotografia noastră alăturată a surprins un aspect din timpul desfășurării întîlnirii.

Insemnări de sportiv

In vizită la prietenii polonezi și cehi

O călătorie peste hotare îți lasă întotdeauna pentru multă vreme amintiri din cele mai frumoase. Cu astfel de amintiri de neuitat m-am întors și eu în țară împreună cu ceilalți fotbaliști din echipa reprezentativă de juniori a R.P. Romîne, care a întreprins recent un turneu în R. P. Polonă și R. Cehoslovacă.

După cum se știe, anul trecut, fotbaliștii juniori ai Poloniei au fost oaspeții noștri. Anul acesta, noi am fost aceia care am mers în vizită la sportivii prieteni polonezi.

Am părăsit Bucureștiul în ziua de 28 iunie pe bordul unui avion cu direcția Varșovia. In aceeași zi, în jurul orei 14.30 avionul nostru a aterizat pe pista de beton a aerodromului din capitala Poloniei. Am fost primiți cu multă căldură de reprezentanți ai C.C.F.S. din Varșovia și, în după amiaza aceleași zile, ne-am continuat drumul cu avionul spre Stalinogrod unde am sosit după o oră și 45 de minute de zbor. Acolo ne-au așteptat toți juniorii polonezi în frunte cu antrenorii și conducătorii echipei lor. Ni s-a făcut o primire ca unor vechi prieteni și chiar în ziua aceea am reînnoit prieteniile legate cu un an în urmă.

Dar iată că sosi și ziua meciului. Inaintea jocului, în timp ce făceam încălzirea, megafoanele de pe stadionul din Zabrze transmiteau în permanență muzică romînească. Am ascultat cu plăcere cîntecele „Marinică", „Du-te dor departe" și altele. „Să vă simțiți ca acasă" ne-a spus unul dintre conducătorii fotbaliștilor polonezi. De altfel și de aci înainte aveam să fim înconjurați cu toată atenția de prietenii polonezi care s-au străduit să ne facă șederea în țara lor cît mai plăcută.

Desigur, desfășurarea jocului vă este cunoscută. Se știe că întîlnirea dintre juniorii romîni și polonezi a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate (3—3) și că noi am trecut pe lîngă o victorie meritată care nu ne-a revenit totuși, datorită unor greșeli în apărare. Și așa însă, jocul fotbaliștilor romîni la Zabrze a entuziasmat publicul ca și pe specialiștii care au asistat la această întîlnire.

A doua zi am plecat împreună cu juniorii polonezi spre Zakopane. In drum spre renumita stațiune de iarnă am făcut un popas la Cracovia. Aci am fost invitați să vizităm monumentalul „Palat al regilor" în care sînt înmormîntate toate capetele încoronate ale Poloniei. Deasupra fiecărui mormînt sînt fixate săbii cu mînerele bătute în pietre scumpe. Am văzut săbii mari și mici, drepte și încovoiate, datînd din diferite decenii, săbii care au adus strălucirea regilor care le-au purtat. Dar ceea ce ne-a impresionat profund a fost strălucirea turnurilor înalte ale palatului ce domină întreaga panoramă a Cracoviei. „Palatul regilor" are mai multe turnuri, dar unul dintre ele, învelit în țigle de aur, depășește ca înălțime și frumusețe pe toate celelalte. Povestea acestui turn este emoționantă; am aflat-o din spusele însoțitorului nostru. Inainte ca hoardele fasciste să invadeze Polonia, populația Cracoviei a jurat că nu va destăinui cotropitorilor faptul că turnul „Palatului regilor" este acoperit cu aur.

După acest legămînt deasupra turnului a fost turnată smoală, ascunzîndu-i-se astfel strălucirea. Nimic n-au bănuit invadatorii. După izgonirea acestora turnul a fost curățat de smoală. Astăzi turnul de aur de la „Palatul regilor" strălucește din nou în toată splendoarea sa, spre bucuria și mîndria cracovienilor.

Am pornit mai departe, spre Zakopane. Auzisem de la alți sportivi romîni despre neasemuita frumusețe a acestui orășel de munte. Sosind în stațiune, m-am convins de temeinicia entuziasmului celor care mi-au povestit despre Zakopane. Munții pornesc aci, foarte abrupți, chiar din oraș. De la ferestrele hotelului „Imperial" unde am fost cazați împreună cu sportivii polonezi, admiram fălnicia munților, frumusețea de basm a peisajelor. La Zakopane am avut prilejul să cunoaștem mai bine pe fotbaliștii polonezi. Fiecare aveam de învățat. La unele exerciții tehnice eram urmăriți cu multă atenție de jucătorii polonezi și de antrenorii lor care discutau împreună, schimbau diferite păreri. Și noi am urmărit cu aceeași atenție exercițiile tehnice ale juniorilor polonezi. Ei insistă foarte mult asupra eficacității jucătorilor atacanți. Fiecare înaintaș este astfel format încît să corespundă în toate cele cinci posturi din linia de atac. Și aceasta, eu consider un lucru foarte bun, deoarece asigură fiecărui jucător un randament maxim în timpul schimburilor de locuri.

In minunata stațiune Zakopane, tinerii fotbaliști romîni și polonezi au legat noi și trainice prietenii. Nu există jucător din echipa noastră care să nu-și fi făcut un prieten bun. Extremul stîng din reprezentativa Poloniei, Novak, este unul din tinerii cu care eu m-am împrietenit cel mai mult, probabil și datorită faptului că joacă în același post ca și mine. Novak locuiește în Varșovia, ulița Zdranskaia nr. 26. Am hotărît să ne scriem cît mai des.

Nu pot să nu-mi amintesc de despărțirea noastră, a fotbaliștilor romîni și polonezi. Juniorii polonezi au părăsit tabăra de la Zakopane cu o zi înaintea reprezentativei R.P.R., plecînd spre Budapesta, unde urmau să susțină întîlnirea cu juniorii maghiari. Intreg lotul romîn în frunte cu conducătorii și antrenorii am condus la gară pe prietenii polonezi. Antrenorii celor două echipe s-au îmbrățișat, iar gestul lor a fost urmat de toți juniorii prezenți pe peronul gării. In timp ce trenul se punea în mișcare, de la geamul vagonului, antrenorul juniorilor polonezi Gorski Vladimir ne-a spus în romînește: „La revedere, dragii mei". A fost o surpriză care ne-a mișcat profund. Am fluturat batiste și ne-am făgăduit să ne revedem.

A doua zi am părăsit Republica Populară Polonă și ne-am îndreptat spre Cehoslovacia unde reprezentativa de juniori a țării noastre a susținut cu succes un joc cu juniorii cehi. Rezultatul meciului este cunoscut. Șederea noastră în orașul Olomouc din Moravia, ca și la Brno a fost cît se poate de plăcută. Numeroase vizite și excursii pe care le-am făcut, ne-au dat posibilitatea să cunoaștem multe din frumusețile neasemuite ale Cehoslovaciei. Dintre acestea, o impresie deosebită au făcut asupra noastră peșterile de la Macocha care — după relatările ghidului — sînt urmări ale unor rupturi ale scoarței încă din era primară. La intrarea în grote privirile ne-au fost atrase de un mare „Panou al eroilor" cu fotografiile partizanilor cehi uciși de nemți în cel de al doilea război mondial. Cel mai tînăr partizan avea 18 ani. Peșterile de la Macocha — descoperite în anul 1909 — sînt un punct de atracție pentru numeroși turiști străini care vizitează astăzi Cehoslovacia. Numeroase figuri de calcar reprezentînd mame cu copii în brațe, idoli, șerpi, balauri — luminate puternic de reflectoare — toate acestea întregite cu o plimbare cu barca pe un rîu subteran, ne-au desfătat privirile timp de aproape două ceasuri. Am ieșit la suprafață, la lumina orbitoare a soarelui, cu inimile vrăjite parcă de frumusețea de basm a acestei grote pe care nu o vom uita multă vreme.

După cinci zile petrecute pe pămîntul ospitalier al Cehoslovaciei ne-am îndreptat spre patrie cu amintiri din cele mai plăcute, cu învățăminte prețioase și, bine înțeles, cu noi prietenii închegate.

GHEORGHE VACARU
din reprezentativa de fotbal-juniori a R.P.R.

Pe scurt!

■ *La Satu Mare și Focșani au luat sfîrșit ultimele întîlniri din cadrul campionatului republican de juniori la baschet. La băieți, titlul de campioană a țării a revenit echipei Tînărul Dinamovist din Satu Mare, iar la fete, echipa Tînărul Dinamovist Timișoara a fost declarată campioană republicană.*

■ *Duminică, pe șoseaua care duce de la Orașul Stalin la Sibiu s-a desfășurat cursa ciclistă de fond care avea să desemneze campionul republican pe anul în curs. Deși Ion Constantinescu (C.C.A.) a trecut primul linia de sosire, titlul de campion de fond al R.P.R. nu a fost decernat întrucît nu s-a realizat media orară de 37 km (norma de categoria I). Aceeași situație s-a petrecut și în proba feminină unde sprintul final a revenit alergătoarei Herta Schuster (Fl. Roșie Or. Stalin).*

■ *Duminică pe stadionul „Victor Babeș" din Cluj, atleta Nina Pasciuc (Știința Cluj) a stabilit un nou record al țării în proba de 1500 m. Timpul obținut de Nina Pasciuc este excepțional: 4:41,9 și depășește cu 2,2 sec. vechiul record al R.P.R. care aparținea atletei Edith Treybal.*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3452 — 52